

บทเรียน จากเรือดำน้ำ สู่ความเป็นสุดยอดตัวแปรกำลังรบ

* กองศึกษาการสงครามทางเรือ ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ

ในสงครามฟอล์กแลนด์ ของ กองทัพเรือ

กองฝึกวิชาการสงครามทางเรือ*

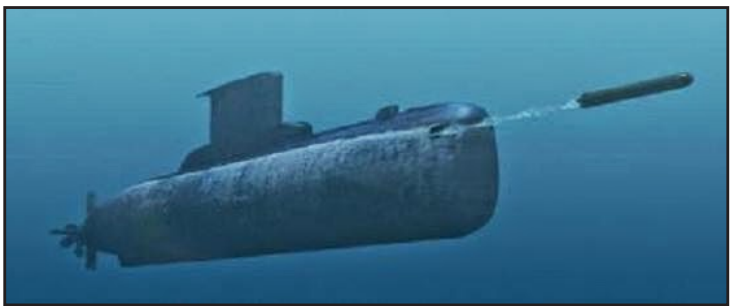
ในโอกาสที่กองทัพเรือได้จัดหาเรือดำน้ำจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าประจำการ บทเรียนเรื่องคุณค่าของเรือดำน้ำจากสงครามฟอล์กแลนด์ การประยุกต์ใช้หลักการสงครามกับการปฏิบัติการของเรือดำน้ำจะทำให้เรือดำน้ำ S26 T ของกองทัพเรือเป็นไฟไบสำคัญแต่ไม่ใช่ไฟไบสุดท้ายของกองทัพเรือ และเป็นไฟไบที่ประชาชนมั่นใจว่า สามารถรักษาอธิปไตยของชาติไว้ได้อย่างแน่นอน Hooyah !!!

บทนำ

สงครามฟอล์คแลนด์เป็นสงครามที่เรือดำน้ำมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการเป็นครั้งแรก นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา โดยมีการปฏิบัติการของเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์และเรือดำน้ำดีเซล-ไฟฟ้าทั้งในเชิงรุกและเชิงป้องกัน เท่าที่ผ่านมาจะมีผู้ทรงความรู้ได้กล่าวถึงสงครามฟอล์คแลนด์หลายท่าน ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงการปฏิบัติการทางเรือในภาพรวม การปฏิบัติการบนบก และการปฏิบัติการทางอากาศ แต่มีการกล่าวถึงการปฏิบัติการของเรือดำน้ำน้อยมาก ในบทความนี้จะนำเสนอสงครามฟอล์คแลนด์ในมิติได้น้ำ ซึ่งประกอบด้วยแผนยุทธการและการใช้เรือดำน้ำของคู่ขัดแย้งระหว่างอังกฤษกับอาร์เจนติน่าความสำเร็จและความล้มเหลวของเรือดำน้ำในฐานะตัวแปรกำลังรบ (Force Multiplier) การทุตเรือดำน้ำและคุณค่าการป้องกัน การวิเคราะห์การปฏิบัติของเรือดำน้ำตามหลักการสงคราม ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะมีประเด็นสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจการใช้เรือดำน้ำในสถานการณ์ความขัดแย้งทางทะเล แม้ว่าจะมีเรือดำน้ำใช้งานเพียงลำเดียวก็ตาม รวมถึงความสำคัญของเรือดำน้ำที่แสดงออกมาในแต่ละภารกิจเพื่อท่านผู้อ่านจะได้เข้าใจความพยายามของกองทัพเรือที่ต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจในการจัดหาเรือดำน้ำเพื่อปกป้องอธิปไตยของชาติ และสุดท้ายคือข้อคิดที่อาจเป็นประโยชน์สำหรับกองทัพเรือเพราะกองทัพเรือเริ่มนับถอยหลังเวลาสำหรับการเข้าประจำการเรือดำน้ำ ภายหลังจากที่ใช้ความพยายามมาหลายยุคหลายสมัย ข้อคิดดังกล่าวอาจช่วยให้การใช้เรือดำน้ำของกองทัพเรือมีความคุ้มค่าสมกับความเป็นตัวแปรกำลังรบ

เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ H.M.S.Conqueror ของอังกฤษ

เรือดำน้ำดีเซล A.R.A.San Luis ของอาร์เจนติน่า

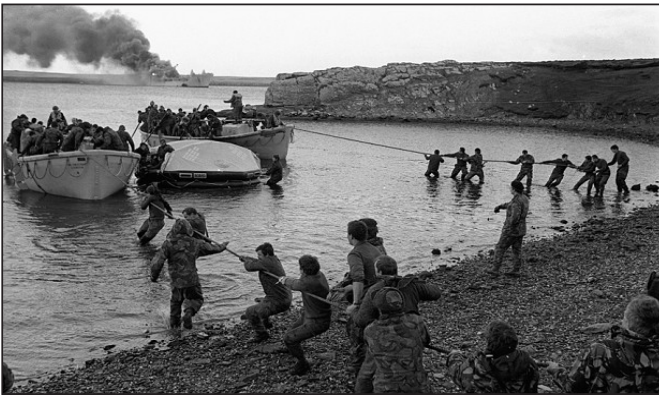
ความเป็นมา

กองทัพเรืออังกฤษและกองทัพเรืออาร์เจนตินามีแนวคิดในการใช้เรือดำน้ำในสงครามฟอล์คแลนด์อย่างไร การหาคำตอบนี้ควรจะเริ่มจากการทำความเข้าใจสถานการณ์โดยรวมของสงครามฟอล์คแลนด์ อันประกอบไปด้วยเหตุการณ์เริ่มต้นอันเป็นชนวนของสงครามและการดำเนินสงครามของทั้งสองฝ่าย จนกระทั่งสงครามยุติ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นการปฏิบัติ (Action) และการตอบโต้การปฏิบัติ (Reaction) ในระดับยุทธศาสตร์และยุทธการของคู่สงครามซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของเรือดำน้ำทั้งสองฝ่าย

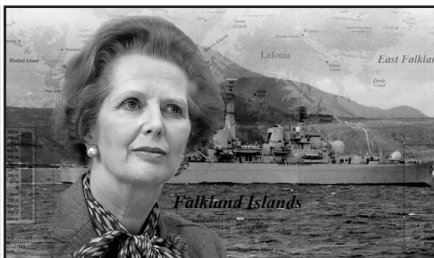
เหตุการณ์เริ่มต้น

ในเดือนมีนาคม ค.ศ.๑๙๘๒ กลุ่มคนงานเก็บเศษเหล็กชาวอาร์เจนติน่า ได้ขึ้นไปบนเกาะ South Georgia เพื่อรื้อถอนสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงงานชำแหละปลาวาฬที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว กิจกรรมดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากสถานทูตอังกฤษและกระทรวงการต่างประเทศอาร์เจนติน่า ขณะเดินทางโดยเรือขนส่งของอาร์เจนติน่าชื่อบาเฮียบวนซูเกโซ และจอดที่อ่าวสตอมเนส (Stromness Bay) คณะสำรวจมหาสมุทรแอนตาร์กติกของอังกฤษได้เห็นการขึ้นบกและชักธงชาติอาร์เจนติน่าขึ้นสู่ยอดเสาของคนงานอาร์เจนติน่าเหล่านี้ ทีมสำรวจมหาสมุทรแอนตาร์กติกของอังกฤษยังได้อธิบายให้กับผู้บังคับการเรือบวนซูเกโซว่าควรจะไปจอดที่กริตวิกเคน (Grytviken) แต่เหตุเพราะความยากของการลำเลียงสิ่งของขึ้นบนฝั่งทำให้ผู้บังคับการเรือบวนซูเกโซเลือกที่จะคอยจนกว่าจะติดต่อกับสำนักงานในกรุงบัวโนสไอเรสได้ เพื่อขอทราบแนวทางต่อไป และด้วยอุปสรรคในการสื่อสารทำให้ติดต่อกับสำนักงานไม่ได้ ผู้บังคับการเรือจึงคงดำเนินการตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายในครั้งแรก ดังนั้นเขาจึงแจ้งคณะสำรวจของอังกฤษว่า เขาจะยังคงอยู่ที่อ่าวสตอมเนส^๑

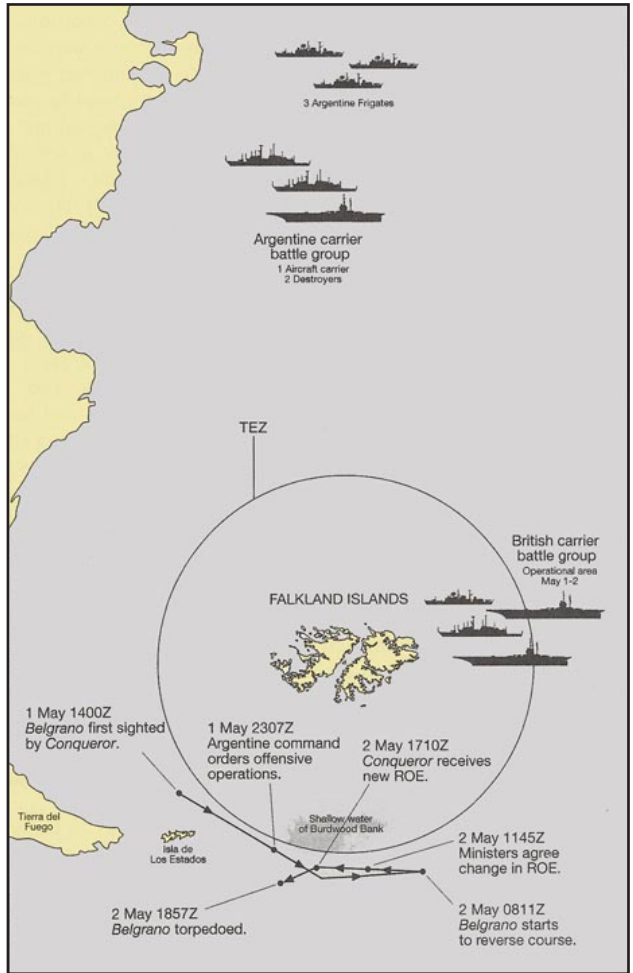
เหตุการณ์ดังกล่าวได้ถูกส่งไปยังลอนดอน แต่ในรายงานให้เจ้าหน้าที่ในเชิงว่า อาร์เจนติน่าได้บุกยึด South Georgia ด้วยพลเรือนและทหาร สื่อมวลชนได้โหมกระหน่ำปลุกเร้าชาวนี เพื่อให้มีการกระทำอะไรบางอย่างของรัฐบาลอังกฤษเพื่อหยุดการกระทำที่เป็นการล่วงละเมิด กระทรวงการต่างประเทศอังกฤษส่งข้อความถึงกระทรวงการต่างประเทศอาร์เจนติน่า โดยขอให้กำลังพลทั้งหมดที่ขึ้นฝั่งโดยเรือบาเฮียบวนซูเกโซเดินทางออกจาก South Georgia ทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการทางการทูตตอบโต้กันไปมา รัฐบาลอาร์เจนตินารู้ตัวว่าอังกฤษต้องส่งกองเรือเข้ามาในมหาสมุทรแอตแลนติกได้ และคิดว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมจึงได้อนุมัติปฏิบัติการที่เรียกว่า “Operation Azul” ซึ่งเป็นแผนการบุกยึดเกาะฟอล์คแลนด์

การดำเนินสงคราม

การเริ่มต้นสงครามของอังกฤษและอาร์เจนติน่าได้เลือกประเภทของสงครามต่างกัน อาร์เจนติน่าเริ่มสงครามโดยการจำกัดความขัดแย้งไม่ให้ขยาย ไม่ให้มีการสูญเสียเลือดเนื้อใช้ระยะเวลาที่สั้นที่สุด และต้องการแก้ปัญหาด้วยวิธีการทูต หากถามว่ามีการเขียนแผนในการดำรงความต่อเนื่อง (Sustain) ของทหารภายหลังจากการบุกยึดเกาะหรือไม่ ผู้บัญชาการทหารเรืออาร์เจนติน่า พลเรือเอก Jorge Isaac Anaya ตอบอย่างหนักแน่นว่า “แผนสำหรับการบุกยึดเท่านั้น” อาร์เจนติน่าเพียงต้องการยึดเกาะไว้ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อเป็นการส่งสัญญาณทางการทูต ไม่ใช่ส่งสัญญาณการใช้กำลังทหาร การบุกยึดเพียงเพื่อต้องการกดดันให้อังกฤษกลับมาเจรจาเพื่อยกอธิปไตยเหนือเกาะ Malvinas (Falklands) ให้กลับสู่อาร์เจนติน่าอีกครั้งภายหลังที่ต้องเสียไปในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.๑๙๘๒ ในเมื่อการบุกยึดไม่มีการสูญเสียเลือดเนื้อ กำลังรบที่ใช้ยึดเกาะเป็นเพียงเบี้ยในเชิงสัญลักษณ์ และไม่มีแผนจะส่งกำลังเพิ่มเติมหรือไม่มี การคงกำลังส่วนนี้ไว้อย่างยาวนาน รัฐบาลอาร์เจนติน่าเชื่อว่านี่คือแรงผลักดันที่นุ่มนวล เพื่อให้รัฐบาลอังกฤษกลับมาเจรจาอีกครั้ง

การตอบสนองของอังกฤษไม่ได้เป็นไปอย่างที่อาร์เจนตินาคาดหวัง อังกฤษมองว่าการบุกยึดเกาะฟอล์กแลนด์เป็นการตบหน้าอย่างแรง เอกอัครทูตอังกฤษประจำ

สหประชาชาติเรียกร้องให้มีการประชุมคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติให้ลงมติประณามการกระทำของอาร์เจนติน่า ซึ่งสหประชาชาติได้ออกมติที่ ๕๐๒ เรียกร้องให้ยุติความขัดแย้งระหว่างอังกฤษและอาร์เจนติน่าโดยทันทีให้อาร์เจนติน่าถอนทหารออกจากเกาะฟอล์กแลนด์ และให้ทั้งสองฝ่ายหันมาแก้ปัญหาด้วยวิธีการทูต^๕ อังกฤษได้ส่งกองเรือเฉพาะกิจเข้าพื้นที่ในกรณีที่มีมติสหประชาชาติอย่างเดียวไม่สามารถ

แก้ปัญหาได้ กำลังทหารของอาร์เจนตินายังคงยึดเกาะฟอล์คแลนด์และต่อเนื่องไปจนถึงการยึด South Georgia การดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นในวันเดียวกับที่สหประชาชาติได้ออกมติที่ ๕๐๒ ในเมื่อมติ สหประชาชาติโดยลำพังไม่สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งได้ อังกฤษจึงได้เริ่มใช้มาตรการฝ่ายเดียว

มาตรการแรกของอังกฤษคือประกาศเขตปฏิบัติการทางทะเลเฉพาะ (Maritime Exclusion Zone) ๒๐๐ ไมล์ รอบเกาะฟอล์คแลนด์ เพื่อตอบโต้เรืออาร์เจนตินา เขตสงครามดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันการเสริมกำลังและการส่งกำลังบำรุงเพิ่มเติมให้กับทหารอาร์เจนตินาบนเกาะ” อังกฤษยังคง ใช้ความพยายามทางการทูตอย่างต่อเนื่องแต่ค่อย ๆ เพิ่มมาตรการทางทหาร ธรรมชาติของสงคราม ตามแนวคิดของอังกฤษคือการขยายความขัดแย้งอย่างรวดเร็วจากความขัดแย้งจำกัดที่อาร์เจนตินา ได้วาดฝัน อังกฤษได้ดำเนินการยึดคืนเกาะเพื่อให้เป็นฝ่ายได้เปรียบก่อนที่จะมีการเจรจาใดๆ เกี่ยวกับ อำนาจอธิปไตยเหนือเกาะ

จากที่กล่าวมาผู้อ่านจะได้เห็นแนวคิดทางยุทธศาสตร์และการตอบสนองในระดับยุทธการ ของอังกฤษและอาร์เจนตินา ซึ่งเป็นกรอบที่สำคัญสำหรับจัดทำแผนยุทธการการใช้เรือดำน้ำของทั้ง กองทัพเรืออังกฤษและกองทัพเรืออาร์เจนตินา ในหัวข้อต่อไปจะกล่าวถึงแผนยุทธการสำหรับเรือดำน้ำ ของกองทัพเรืออังกฤษและกองทัพเรืออาร์เจนตินาตามลำดับ

แผนยุทธการสำหรับเรือดำน้ำของอังกฤษ

เรือชุดแรกที่อังกฤษส่งไปปฏิบัติการในพื้นที่มหาสมุทรแอตแลนติกใต้คือเรือดำน้ำพลังงาน นิวเคลียร์ H.M.S. Spartan และ H.M.S. Splendid ทั้งสองลำออกเดินทางตั้งแต่ ๑ เม.ย.๑๙๘๒

เรือทั้งสองลำเป็นเรือดำน้ำชั้น Swiftsure มีทอร์ปิโด ๕ ท่อ และขับเคลื่อนด้วยเตาปฏิกรณ์ปรมาณู หลังจากนั้น H.M.S. Conqueror ออกเดินทางตามไป ในวันที่ ๔ เม.ย.๑๙๘๒ ซึ่ง H.M.S. Conqueror เป็นเรือดำน้ำชั้น Valiant ที่มีอายุมากกว่าเรือดำน้ำ ชั้น Swiftsure และเป็นเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ เช่นเดียวกัน มีทอร์ปิโด จำนวน ๖ ท่อ ต่อมา ในระหว่างวันที่ ๑๐-๑๒ พ.ค.๑๙๘๒ อังกฤษ ได้ส่งเรือดำน้ำเพิ่มเติมอีก ๓ ลำ ไปมหาสมุทร แอตแลนติกใต้ ได้แก่ เรือดำน้ำชั้น Valiant ๒ ลำ คือ H.M.S. Valiant และ H.M.S. Courageous เรือดำน้ำ ดีเซลชั้น Oberron ชื่อ H.M.S. Onyx ซึ่งมีทอร์ปิโด หัวเรือ ๖ ท่อ และทอร์ปิโดท้ายเรือ ๒ ท่อ โดย

การส่งเรือดำน้ำเข้าร่วมปฏิบัติการครั้งนี้เป็นไปตาม แผนยุทธการของกองทัพเรืออังกฤษที่ประกอบด้วย ขั้นตอนการปฏิบัติ ๔ ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ใช้เรือดำน้ำเป็นเครื่องมือในการบังคับ ให้พื้นที่ ๒๐๐ ไมล์ รอบหมู่เกาะฟอล์คแลนด์เป็น เขตห้ามผ่าน

ขั้นที่ ๒ เมื่อกองเรือเฉพาะกิจเดินทางมาถึง ให้สร้างสภาวะความเหนือกว่าทั้งในห้วงอากาศและพื้นน้ำ (Air and Sea Superiority)

ขั้นที่ ๓ ส่งกำลังยกพลขึ้นบกเพื่อยึดคืนเกาะ

ขั้นที่ ๔ สนับสนุนกำลังทางบกและคุ้มครองเส้นทางขนส่งกำลังบำรุง

เรือดำน้ำมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทุกขั้นตอน ในขั้นที่ ๑ เรือดำน้ำคือเครื่องมือในการ

บังคับใช้ “เขตสงคราม” ในระหว่างขั้นที่ ๒ เรือดำน้ำจะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการควบคุมทะเลของกองเรือผิวน้ำ และในขั้นที่ ๓ - ๔ เรือดำน้ำจะทำหน้าที่แจ้งเตือนล่วงหน้าเมื่อมีอากาศยานบินเข้าหากองเรือและมุ่งมาที่หมู่เกาะ

การปฏิบัติการของเรือดำน้ำในขั้นที่ ๑

เมื่อเรือดำน้ำทั้ง ๓ ลำ เดินทางเข้าพื้นที่ จะกระจายกำลังลาดตระเวนอยู่ในพื้นที่ และรายงานความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกองทัพเรืออาร์เจนตินา โดยเรือดำน้ำ Spartan จะเฝ้าดูเส้นทางเข้าสู่ Stanley เรือดำน้ำ Splendid ลาดตระเวนระหว่างชายฝั่งของอาร์เจนตินาและเกาะฟอล์คแลนด์ เรือ Conqueror เดินทางไปที่ South Georgia

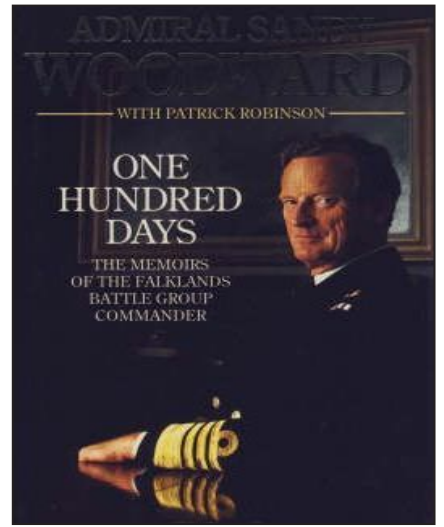
ในระหว่างการปฏิบัติตามแผนในขั้นที่ ๑ เรือ Spartan ได้ตรวจพบเรือยกพลขึ้นบกของกองทัพเรืออาร์เจนตินาชื่อ Cabo San Antonio นอกฝั่ง Stanley กำลังปฏิบัติการบางอย่างคล้ายกับการวางทุ่นระเบิด และเนื่องจากกฎการปะทะของกองเรืออังกฤษไม่ได้อนุญาตให้ใช้อาวุธทำให้เรือ Spartan ไม่สามารถโจมตีเป้าหมายที่ตรวจพบได้ เรือ Conqueror ปฏิบัติการลาดตระเวนเฝ้าตรวจและส่งชุดลาดตระเวนขึ้นบริเวณด้านเหนือของเกาะ South Georgia

การปฏิบัติการของเรือดำน้ำในขั้นที่ ๒

พลเรือเอก Sandy Woodward ผู้บัญชาการกองเรือ ได้เปลี่ยนวิธีการปฏิบัติของเรือดำน้ำอังกฤษ โดยต้องการให้เรือดำน้ำอังกฤษเคลื่อนไหวค้นหาได้อย่างอิสระ โดยไม่มีข้อจำกัดจากพื้นที่ปฏิบัติการ เพื่อให้เรือดำน้ำสามารถสนับสนุนกองเรือผิวน้ำได้ดีที่สุด เรือดำน้ำจะใช้ในการค้นหาและติดตาม

กองเรือผิวน้ำของอาร์เจนตินาตลอดเวลา พร้อมทั้งจะโจมตีเมื่อได้รับคำสั่ง และเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการโจมตีฝ่ายเดียวกัน เรือดำน้ำของอังกฤษจะไม่ได้รับอนุญาตให้โจมตีเป้าใต้น้ำ เขาารู้สึกว่าภัยคุกคามจากเรือดำน้ำอาร์เจนตินาจะอยู่ใกล้กับ Port Stanley ดังนั้นข้อห้ามที่ไม่ให้เรือดำน้ำทำการโจมตีเรือดำน้ำลำอื่น ๆ จะไม่ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติการในช่วงแรก^๑ ถึงแม้จะมีการกำหนดความลึกที่ปลอดภัยระหว่างเรือผิวน้ำกับเรือดำน้ำ (Depth Separation) แต่สิ่งที่ยากคือเรือดำน้ำอังกฤษได้รับอนุญาตให้ค้นหากองเรืออาร์เจนตินาโดยอิสระ และเป็นการ ค้นหากองเรือที่เตรียมพร้อมสำหรับโจมตีเรือดำน้ำ พลเรือเอก Woodward เชื่อว่าเรือดำน้ำควรจะอยู่ภายใต้การควบคุมการปฏิบัติการของเขา เพราะในกรณีที่ต้องจัดการกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต้องมีการตอบสนองอย่างเร่งรีบในช่วงแรกนั้น ถ้าเรือดำน้ำอยู่ภายใต้การควบคุมของเขาจะทำให้เขาสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที^{๑๐}

พลเรือเอก Sandy Woodward

นายทหารชั้นนายพล ฝ่ายอำนวยการที่ Northwood ไม่ได้สนใจกับแนวคิดนี้ และไม่อนุญาตให้ใช้วิธีปฏิบัติการแบบใหม่นี้ อีกทั้งเรือดำน้ำยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมที่ Northwood แผนการปฏิบัติ

ของเรือดำน้ำที่ทาง Northwood กำหนดคือ แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๔ เซกเตอร์ โดยเรือดำน้ำแต่ละลำ จะปฏิบัติการอยู่ในเซกเตอร์ของตน เรือ Spartan รับผิดชอบเซกเตอร์เหนือ - ตะวันตก เรือ Splendid รับผิดชอบเซกเตอร์เหนือ - ตะวันออก เรือ Conqueror รับผิดชอบลาดตระเวนเซกเตอร์ใต้ - ตะวันตก และใต้ - ตะวันออก การแบ่งแยก การปฏิบัติการของเรือดำน้ำโดย กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการเฉพาะ

แต่ละลำเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับการปฏิบัติในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือหรือกล่าวว่าเป็นเรือดำน้ำ ได้ปฏิบัติการรบบตามแนวทางที่ได้รับการฝึกฝนมา

การปฏิบัติของเรือดำน้ำในชั้นที่ ๓ และ ๔

ในชั้นตอนนี้เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์จะทำหน้าที่ยามเฝ้าตรวจ โดยแต่ละลำจะไปวางตัวตามแนวชายฝั่งของอาร์เจนตินาใกล้กับสนามบินทหาร เพื่อแจ้งการขึ้นบินของอากาศยานฝ่ายอาร์เจนตินา จากแผ่นดินใหญ่มุ่งหน้าไปยังเกาะฟอล์คแลนด์ กองเรือของอาร์เจนตินา ประกอบด้วยเรือรบรุ่นเก่า มีประสิทธิภาพจำกัดในการรบผิวน้ำ และเรือดำน้ำของอาร์เจนตินาไม่มีขีดความสามารถในการโจมตี อากาศยานและทหารราบบนฝั่ง การรวบรวมข่าวกรองจึงเป็นภารกิจเดียวที่ยังคงมีความเป็นเหตุเป็นผลอยู่ การใช้เรือดำน้ำของอังกฤษในกรณีนี้เป็นการใช้ข้อได้เปรียบของเรือดำน้ำที่มีต่อเรือผิวน้ำ เนื่องจากเรือดำน้ำสามารถซ่อนพรางโดยที่ไม่ถูกโจมตี นอกจากนั้น อากาศยานที่บินออกไปก็ไม่ทราบว่าจะตนเองถูกเฝ้ามองหรือไม่ทราบว่าจะกองเรือที่พวกเขากำลังจะเข้าไปโจมตีได้รับการแจ้งเตือนเรียบร้อยแล้ว

แผนยุทธการสำหรับเรือดำน้ำของอาร์เจนตินา

กองเรือดำน้ำของอาร์เจนตินาประกอบด้วยเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าจำนวน ๔ ลำ คือ เรือดำน้ำชั้น Guppy ๒ ลำ ซึ่งเป็นเรือเก่าที่อาร์เจนตินาซื้อมาจากสหรัฐฯ ได้แก่ A.R.A. Santa Fe (ex-USS Catfish SS-339) และ A.R.A. Santiago del Estero(ex-USS Chivo SS-341) เรือชั้นนี้ประกอบด้วยท่อยิงตอร์ปิโด

หัวเรือ ๖ ท่อ และท่อยิงตอร์ปิโดท้ายเรือ ๔ ท่อ เรือดำน้ำดีเซลอีก ๒ ลำ คือ เรือดำน้ำชั้น 209 ซึ่งอาร์เจนตินาได้จัดหาจากเยอรมัน ได้แก่ A.R.A. Salta และ A.R.A. San Luis ซึ่งเรือดำน้ำชั้นนี้ประกอบด้วย ท่อยิงตอร์ปิโดบริเวณหัวเรือ ๘ ท่อ และเป็นเรือดำน้ำของเยอรมันรุ่นที่ประสบความสำเร็จในการส่งออก

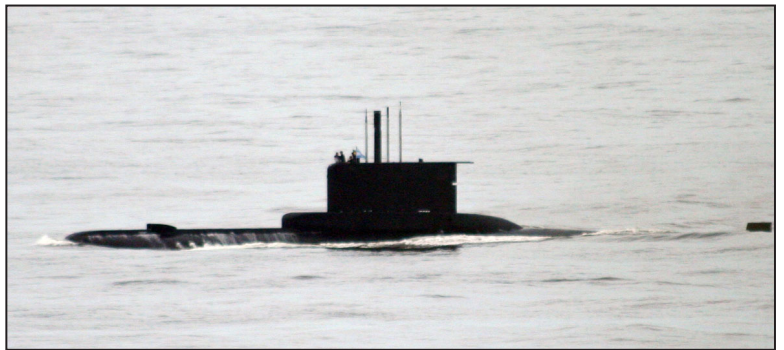
เมื่อสถานการณ์ความขัดแย้งเริ่มต้น เรือดำน้ำอาร์เจนตินาสามารถออกปฏิบัติการได้เพียง ๒ ลำ เนื่องจากเรือ Salta อยู่ระหว่างการปรับปรุงครั้งใหญ่ ความเร่งรีบในการซ่อมทำและนำเรือออกทะเลเพื่อทดลองเรือผลการทดลองเรือในทะเลพบว่าเรือ Salta มีเสียงรบกวน (Noise) มากเกินไป ซึ่งทำให้ง่ายต่อการถูกตรวจพบ จึงต้องเดินทางกลับมายังอู่เพื่อดำเนินการแก้ไข จนกระทั่งสงครามยุติลง การแก้ไขยังไม่แล้วเสร็จ ทำให้เรือ Salta ไม่ได้เข้าร่วมสงคราม เรือ Santiago del Estero ไม่พร้อมสำหรับการปฏิบัติการใต้น้ำ และถูกปลดประจำการ

ในเดือนกันยายน ค.ศ.๑๙๘๑ แต่กองทัพเรืออาร์เจนตินายังคงนำมาใช้ในการเป็นเรือฝึก (Static Training Ship) ที่ฐานทัพเรือ Mar del Plata ในช่วงต้นของสงครามฟอล์คแลนด์ กองทัพเรืออาร์เจนตินาได้ย้ายเรือ Santiago del Estero ไปยัง Bahia Blanca เพื่ออำพราง กองทัพเรืออาร์เจนตินาเชื่อว่าอังกฤษจะต้องมีการถ่ายภาพทางอากาศ จึงได้พยายามลวงอังกฤษว่า เรือ Santiago del Estero ได้ออกทะเลไปแล้ว เพื่อให้อังกฤษประเมินภัยคุกคามจากเรือดำน้ำของอาร์เจนตินาผิดพลาดจากความเป็นจริง^{๑๑}

เรือดำน้ำของอาร์เจนตินาจำนวน ๒ ลำ ที่ถูกใช้งานในสงครามจริง ๆ คือ เรือ Santa Fe และเรือ San Luis ซึ่งเรือทั้งสองลำยังคงมีปัญหา เรือ Santa Fe เป็นเรือเก่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติการก็ลดลง ในขณะที่เรือ San Luis องค์กรวิฤตมีความพร้อม แต่กำลังพลประจำเรือเป็นกำลังพลชุดใหม่ขาดประสบการณ์ในการออกรบ

เรือ A.R.A. Santa Fe

เรือ A.R.A. San Luis

แผนยุทธการของกองทัพเรืออาร์เจนตินา

แผนของกองทัพเรืออาร์เจนตินานำมาจากการถกแถลงที่ต่อเนื่องและความประนีประนอมจนได้ข้อยุติ แนวความคิดในการปฏิบัติคือการปฏิเสธ การยับยั้งเส้นทางการส่งกำลังบำรุงของอังกฤษด้วยเรือบรรทุกเครื่องบินเพียงลำเดียวของอาร์เจนตินาคือ A.R.A. Veinticinco de Mayo และเมื่ออาร์เจนตินาเริ่มดำเนินการวางแผนโดยใช้แนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการทูตเป็นเป้าหมายหลักซึ่งมีข้อจำกัดว่าจะต้องไม่เกิดการโจมตีหรือจมเรือของอังกฤษในช่วงต้นของสงคราม นอกจากนี้การสูญเสียเรือบรรทุกเครื่องบินซึ่งเป็นเรือบรรทุกเครื่องบินเพียงลำเดียวของประเทศจะเป็นหายนะของประเทศ โดยเฉพาะในระหว่างสงครามเท่านั้น แต่ภายหลังสงครามจะมีผลกระทบต่อดุลอำนาจค้ำภัยสงครามกับประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวแผนนี้จึงถูกยกเลิกทางเลือกที่สอง กองทัพเรืออาร์เจนตินาจะวางกำลังเรือผิวน้ำไว้ตามเมืองท่าที่สำคัญของหมู่เกาะฟอล์กแลนด์ เพื่อทำหน้าที่คล้ายกับปืนใหญ่จากฝั่งที่สามารถเคลื่อนที่ได้ (Mobile Shore Gun) ซึ่งแนวทางนี้จะทำให้มีอำนาจการยิงมากเพียงพอสำหรับรักษาเกาะที่ยึดไว้ แต่จุดอ่อนของแนวทางนี้คือเรือรบของกองทัพเรืออาร์เจนตินาจะเป็นเป้าหนึ่งที่ง่ายต่อการถูกโจมตี ดังนั้นแผนนี้จึงถูกยกเลิกเช่นกัน

เรือบรรทุกเครื่องบิน Veinticinco de Mayo ของอาร์เจนตินา

ยุทธการที่กองทัพเรืออาร์เจนตินานำมาใช้ในสงครามครั้งนี้คือ การใช้กองเรือคิงชีพ ซึ่งเป็นแนวทางการใช้กำลังทางเรือในกรณีที่ถูกขัดแย้งมีกำลังอำนาจทางเรือที่เหนือกว่า โดยฝ่ายที่มีกำลังอำนาจทางทะเลน้อยกว่าจะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าโดยตรงกับกำลังทางเรือของฝ่ายตรงข้ามที่มีกำลังอำนาจสูงกว่าเพื่อออกกำลังทางเรือของตนไว้ใช้ขัดขวางการปฏิบัติการทางทหารใด ๆ ของฝ่ายตรงข้าม เป็นการสร้างภัยคุกคามและสร้างความยุ่งยากในการตกลงใจไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามควบคุมทะเลได้โดยสมบูรณ์ และด้วยเหตุผลความจำเป็นด้านความมั่นคงที่กองทัพเรืออาร์เจนตินาต้องการคงความเป็นกองทัพเรือที่เข้มแข็งไว้ภายหลังสงครามยุติ ดังนั้นการรบแตกหักตามแนวคิดของมาฮานจึงเป็นสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง กองทัพเรืออาร์เจนตินาจึงได้เสนอแผนยุทธการนี้ต่อรัฐบาลทหาร กองเรืออาร์เจนตินาเลือกที่จะไม่ปฏิบัติการโจมตีโดยตรง จะเลือกโจมตีเฉพาะเมื่อโอกาสอยู่ในมือ นอกจากนั้นกองเรืออาร์เจนตินายังคงอยู่นอกพื้นที่เขตสงครามที่อังกฤษประกาศและระอคอยเป้าหมายที่เข้ามาในระยะโจมตี กำลังทางอากาศถูกใช้ในการปฏิบัติการเชิงรุกของอาร์เจนตินาโดยมีกองเรือทำหน้าที่เป็นกำลังสนับสนุน อย่างไรก็ตามอาร์เจนตินามีความกังวลว่าอังกฤษสามารถเฝ้าติดตามความเคลื่อนไหวของกองเรืออาร์เจนตินาได้ด้วยดาวเทียม และเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกโจมตี กองเรืออาร์เจนตินาจึงต้องนำเรือออกห่างจากเส้นทางที่อันตราย^{๑๖} หนทางนี้ทำให้รัฐบาลทหารอาร์เจนตินามีเวลาเพียงพอสำหรับการทำข้อตกลงทางการทูต ซึ่งเป็นวิธีการที่อาร์เจนตินาต้องการยุติสงคราม

การปฏิบัติของเรือดำน้ำอาร์เจนตินาเพื่อสนับสนุนแผนยุทธการที่ได้รับอนุมัติ

เรือดำน้ำของอาร์เจนตินาที่ใช้ในการรบครั้งนี้มีเพียง ๒ ลำ คือ เรือ Santa Fe และเรือ San Luis โดยเรือ Santa Fe ทำหน้าที่ส่งหน่วยคอมมานโดขึ้นบกและสนับสนุนการลำเลียงให้กับคอมมานโด และ

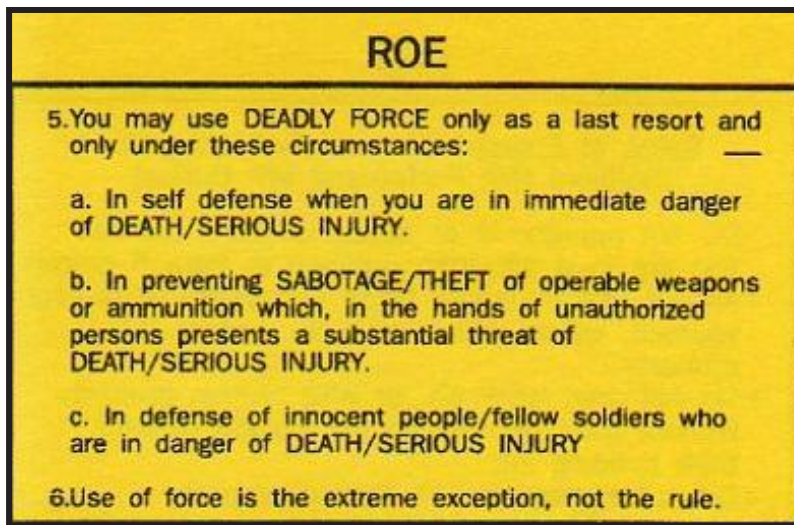

เรือ San Luis ทำหน้าที่ลาดตระเวนทางเหนือของเกาะฟอล์คแลนด์ และโจมตีเรือรบอังกฤษที่เข้ามาในพื้นที่ปฏิบัติการ ถ้าหากเรือ Santa Fe ไม่ถูกจับได้ตั้งแต่ตอนช่วงต้นของสงคราม เรือ Santa Fe จะทำหน้าที่ลาดตระเวนระหว่าง Ascension กับ Georgias เพื่อขัดขวางเส้นทางการส่งกำลังบำรุงของอังกฤษ^{๑๓}

การปฏิบัติที่แท้จริงของเรือดำน้ำ/เหตุการณ์สำคัญ

กองทัพเรืออังกฤษวางแผนใช้เรือดำน้ำเป็นเครื่องมือในการบังคับใช้เขตสงครามและทำหน้าที่แจ้งเตือนภัยล่วงหน้าให้กับกองเรือเฉพาะกิจในขณะที่กองทัพเรืออาร์เจนตินามีแผนใช้เรือดำน้ำเพื่อการสนับสนุนหน่วยคอมมานโดขึ้นฝั่ง การลาดตระเวนและโจมตีเรือรบอังกฤษ ซึ่งเมื่อทั้งสองฝ่ายได้เข้าสู่สมรภูมิในมหาสมุทรแอตแลนติกใต้ การปฏิบัติที่แท้จริงของทั้งเรือดำน้ำอังกฤษและอาร์เจนตินาต่างได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้นโดยมีกฎการปะทะเป็นกรอบการปฏิบัติ

กฎการปะทะ

รัฐบาลของทั้งอังกฤษและอาร์เจนตินาเป็นผู้กำหนดกรอบแนวทางการใช้กำลัง โดยกฎการปะทะบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากผู้บังคับหน่วยในพื้นที่การรบร้องขอขึ้นมาตามลำดับขั้น และได้รับการอนุมัติตามสายการบังคับบัญชา

กฎการปะทะของอาร์เจนตินาและอังกฤษ

อาร์เจนตินา

๒ เมษายน ไม่ต้องการให้มีการสูญเสียเลือดเนื้อและไม่มีการทำลายทรัพย์สินของอังกฤษ ในขณะที่บุกยึดใช้อาวุธเมื่อฝ่ายตรงข้ามมีการใช้อาวุธ

๓๐ เมษายน อนุญาตให้ใช้อาวุธเพื่อตอบโต้อังกฤษ

อังกฤษ

๑๒ เมษายน โจมตีในเขตปฏิบัติการทางทะเลจำเพาะ (๒๐๐ ไมล์)

๒๓ เมษายน ใช้อาวุธโดยอิสระต่อกองกำลังที่คาดว่าเป็นภัยคุกคาม

๒๖ เมษายน กำหนดให้พื้นที่ ๒๕ ไมล์ทะเล รอบหน่วยต่าง ๆ ในกองเรือเฉพาะกิจเป็นพื้นที่ที่ป้องกัน

๒๙ เมษายน โจมตีเรือทุกลำที่เฝ้าติดตามกองเรือเฉพาะกิจ

๓๐ เมษายน ประกาศเขตปฏิบัติการโดยรวม

๒ พฤษภาคม อนุญาตให้เรือดำน้ำโจมตีเรือรบอาร์เจนตินา

๗ พฤษภาคม ขยายเขตปฏิบัติการโดยรวมจนถึงทะเลอาณาเขตของอาร์เจนตินา (ยกเว้นพื้นที่ ๑๒ ไมล์จากฝั่งอาร์เจนตินา)

๑๒ พฤษภาคม โจมตีเรือสินค้าและเรือประมงที่เกี่ยวข้องกับการส่งกำลังบำรุงบนเกาะ
การปฏิบัติการของ A.R.A. Santa Fe

เรือ Santa Fe เป็นเรือดำน้ำเพียงลำเดียวของอาร์เจนตินาที่ได้มีส่วนร่วมในการบุกเกาะฟอล์คแลนด์ การกิจแรกคือการส่งคอมมานโดขึ้นบกที่กระโจมไฟ Cape Pembroke ที่ East Falkland โดยออกเดินทางจาก Mar del Plata ในวันที่ ๒๖ มีนาคม เรือ Santa Fe ไม่ได้โจมตีเพื่อขัดขวางการลำเลียงใด ๆ และยังคงสามารถหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบ ในขณะที่เรือกำลังเดินทางเข้าสู่ที่หมาย ฝ่ายอังกฤษทราบแผนในการบุกและได้เสริมกำลังไปที่กระโจมไฟ ทำให้มีการป้องกันที่แน่นหนาและเป็นการยากสำหรับหน่วยขนาดเล็กที่จะเข้าโจมตีกองทัพเรืออาร์เจนตินา จึงได้สั่งการให้เรือ Santa Fe เปลี่ยนแผนปฏิบัติการโดยให้ไปส่งหน่วยคอมมานโดที่ชายหาดด้านเหนือของกระโจมไฟ ซึ่งสามารถส่งหน่วยคอมมานโดขึ้นฝั่งได้ในเวลา ๐๒๐๐ วันที่ ๒ เมษายน หลังจากดำเนินการส่งคอมมานโดเรียบร้อยแล้ว เรือ Santa Fe ได้ออกลาดตระเวนต่อ ๒-๓ วัน หลังจากนั้นเดินทางกลับ Mar del Plata

ขณะอยู่ที่ Mar del Plata เรือ Santa Fe ได้รับคำสั่งจากกองทัพเรืออาร์เจนตินาให้เตรียมการสำหรับการลาดตระเวน ๖๐ วัน เรือได้ออกเดินทางในคืนวันที่ ๘ เมษายน พร้อมกำลังพล ๒๐ นาย

และสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ที่จะส่งไปยัง South Georgia เมื่อเรือ Santa Fe ลาดตระเวนไปใกล้ South Georgia จึงได้ส่งกำลังพลและสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ขึ้นฝั่ง ระหว่างเดินทางเรือ Santa Fe ได้ตรวจพบสัญญาณโซนาร์แอกทีฟของขีปนาวุธใต้น้ำที่เรือ Santa Fe สามารถหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบได้ ในคืนวันที่ ๒๔ เมษายน เวลา ๒๒๐๐ ได้ลอยลำขึ้นสู่นิวน์ที่อ่าว Cumberland เพื่อส่งกำลังพลและสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ขึ้นเรือยนต์ขนาดใหญ่ที่เดินทางมาจาก Grytviken เพื่อลำเลียงขึ้นเกาะต่อไป หลังจากส่งกำลังพลและสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ แล้ว เรือ Santa Fe ได้มุ่งหน้าออกปฏิบัติการในทะเลต่อไป

เวลา ๐๙๐๐ วันถัดมาในขณะที่เรือ Santa Fe กำลังมุ่งหน้าสู่ทะเลเปิด บริเวณที่มีความลึกเพียงพอสำหรับการดำน้ำ เรือได้ถูกตรวจพบจากเฮลิคอปเตอร์ฝ่ายอังกฤษและถูกโจมตีด้วยจรวด ผู้บังคับการเรือ Santa Fe ตัดสินใจไม่ดำน้ำเนื่องจากความหวาดกลัวระเบิดลึกและตอร์ปิโด เขาคิดว่าเรืออยู่บนผิวน้ำจะปลอดภัยกว่า เรือ Santa Fe ถูกอาวุธปล่อยหลายครั้งและแรงระเบิดจากระเบิดลึก ทำให้เรือเสียหายจนต้องนำเรือไปเกยหาดที่ King Edward Cove กำลังพลสละเรือและเมื่ออังกฤษบุกยึดคืน South Georgia ทำให้ลูกเรือทั้งหมดถูกจับกุมในเวลาต่อมา กองทัพเรืออาร์เจนตินายังคงเหลือเรือดำน้ำ San Luis เพียงลำเดียว

การปฏิบัติการของ A.R.A. San Luis^{๑๔}

เรือดำน้ำ San Luis ของกองทัพเรืออาร์เจนตินาออกเดินทางในสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนเมษายน และดำเนินการลาดตระเวนอย่างต่อเนื่อง โดยลาดตระเวนทางด้านเหนือของเกาะฟอล์กแลนด์ และทำการโจมตีเรือรบอังกฤษเมื่อถูกการใช้กำลังอนุญาตให้ทำได้ เรือ San Luis อ้างว่าได้ทำการโจมตี ๓ ครั้ง โดยใช้ ตอร์ปิโดโจมตีเรือดำน้ำแบบ SST-4 ผลิตจากเยอรมันจำนวน ๒ ครั้ง และที่เหลือใช้ตอร์ปิโดปราบเรือดำน้ำแบบ มาร์ค ๓๗ ของสหรัฐฯ การโจมตีครั้งแรกเกิดขึ้นในวันที่ ๑ พฤษภาคม เป้าหมายคือเรือรบขนาดกลางที่มีเฮลิคอปเตอร์ประจำเรือซึ่งตรวจพบจากโซนาร์ของเรือ ในที่นั้นคาดการณ์ว่าคือเรือ H.M.S. Brilliant และ H.M.S. Yarmouth ของกองทัพเรืออังกฤษ การโจมตีไม่ประสบความสำเร็จ และเรือ San Luis ถูกตอบโต้การโจมตีจากกองเรือของอังกฤษเป็นเวลากว่า ๒๐ ชั่วโมง ด้วยระเบิดลึกและตอร์ปิโดอย่างน้อย ๑ ลูก^{๑๖}

การโจมตีครั้งที่ ๒ เกิดขึ้นในวันที่ ๘ พฤษภาคม เป็นการโจมตีเรือดำน้ำด้วยตอร์ปิโดมาร์ค ๓๗ หลังจากยิงตอร์ปิโดไปแล้ว ๑๒ นาที ได้ยินเสียงระเบิดมาจากทิศทางที่เรือได้ใช้อาวุธ ฝ่ายอังกฤษรายงานว่าไม่มีการสูญเสียเรือดำน้ำ ดังนั้นตอร์ปิโดมาร์ค ๓๗ อาจจะชนกับพื้นท้องทะเล

การโจมตีครั้งสุดท้ายของเรือ San Luis เกิดขึ้นในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม โดยเป้าหมายคือเรือพิฆาต H.M.S. Arrow และ H.M.S. Alacrity ของกองทัพเรืออังกฤษ การโจมตีครั้งนี้เป็นการโจมตีโดยปราศจากการใช้กล้องเพอร์สโคปตรวจสอบเป้าหมาย ซึ่งมีการยิงตอร์ปิโดไปยังเป้าหมาย ๑ ลูก แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ได้ยินเสียงระเบิดที่ไม่รุนแรงมาจากทิศทางที่ใช้อาวุธหลังจากยิงตอร์ปิโดไปแล้ว ๖ นาที ต่อมาเรือ Arrow ได้เก็บเป้าลวงตอร์ปิโด เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าเป้าลวงตอร์ปิโดได้รับความเสียหาย จึงสรุปได้ว่า เป้าลวงตอร์ปิโดของอังกฤษสามารถที่จะลวงระบบนำวิถีของตอร์ปิโดโจมตีเรือดำน้ำแบบ SST-4 ได้^{๑๗} ในขณะที่เรือ San Luis ไม่ได้ทำการโจมตีเรือพิฆาตของกองทัพเรืออังกฤษที่เหลือเนื่องจากระยะห่างระหว่างเรือพิฆาตกับเรือ San Luis เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนอยู่นอกระยะอาวุธของเรือ San Luis

ปัญหาเกี่ยวกับตอร์ปิโดและระบบสนับสนุนต่าง ๆ ภายในเรือมีส่วนทำให้เกิดความผิดพลาดทั้ง ๓ ครั้ง สถานการณ์ในขณะนั้น ระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมการยิงของเรือ San Luis ไม่ได้รับซ่อมทำ

ดังนั้นการคำนวณค่ายิงเพื่อป้องกันให้ลูกตอร์ปิโด (Fire Control Solution) จึงต้องใช้ระบบ Manual นอกจากนี้ยังพบว่าสายลวดตอร์ปิโดขาดเกือบจะทันทีเมื่อยิงตอร์ปิโดออกไปแล้ว จึงไม่สามารถควบคุมตอร์ปิโดหลังจากตอร์ปิโดพ้นท่อไปแล้ว นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการที่เรือ San Luis ยิงตอร์ปิโดจากระดับความลึกที่มากเกินไป ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพการยิงในแต่ละครั้ง^{๑๑} ขณะเดียวกันมีหลักฐานว่าตอร์ปิโด SST-4 ภายในห้องตอร์ปิโดของเรือไม่มีการเตรียมการที่ดี ก่อนที่จะโหลดลูกตอร์ปิโดเข้าท่อ ความผิดพลาดดังกล่าวทำให้หัวรบของตอร์ปิโดไม่ทำงานภายหลังจากที่ตอร์ปิโดพ้นระยะปลอดภัยจากเรือยิง ถ้าความผิดพลาดดังกล่าวเป็นจริง ความเสียหายที่เกิดกับเรือเป่าจะมาจกพลังงานจลน์ที่ลูกตอร์ปิโดวิ่งเข้าชน ไม่มีการระเบิด การโจมตีดังกล่าวเหมือนกับการทุบตี รายงานที่ว่าตอร์ปิโดวิ่งชนเรือรบอังกฤษและกระเด็นออก รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับเป่าลวงตอร์ปิโดของเรือรบอังกฤษที่ชื่อ Arrow น่าจะสอดคล้องกับทฤษฎีนี้ ทั้งสองกรณีถ้าตอร์ปิโดมีการระเบิด ความเสียหายที่เกิดขึ้นจะรุนแรงมากกว่านี้ อาจจะทำให้เรือถูกทำลายและจมได้ เสียงระเบิดเพียงเล็กน้อยที่ลูกเรือ San Luis ได้ยินอาจเป็นเสียงการชนกันระหว่างตอร์ปิโดกับเป่าที่โจมตี

การปฏิบัติการของเรือดำน้ำ H.M.S. Spartan และ H.M.S. Splendid

เรือดำน้ำ Spartan และเรือดำน้ำ Splendid แห่งราชนาวีอังกฤษ ออกเดินทางสู่มหาสมุทรแอตแลนติกใต้ในวันที่ ๑ เมษายน และใน ๑๐ วันต่อมา ได้เดินทางมาถึงที่หมายโดยมีภารกิจคือการบังคับใช้เขตปฏิบัติการทางทะเลเฉพาะ เรือ Spartan จะลาดตระเวนใกล้กับ Port Stanley เพื่อเตรียมสำหรับการเสริมกำลัง ในช่วงเวลาระหว่าง ๑๒ - ๓๐ เมษายน เรือ Spartan ได้ตรวจพบเรือยกพลขึ้นบกอาร์เจนตินา ชื่อ A.R.A. Cabo San Antonio กำลังวางทุ่นระเบิด ในขณะที่กองทัพเรืออังกฤษได้กำหนดให้เรือ Splendid ลาดตระเวนระหว่างชายหาดของอาร์เจนตินาและเกาะฟอล์คแลนด์

เมื่อกองเรือเฉพาะกิจเดินทางมาถึงพื้นที่ปฏิบัติการเรือ Spartan เรือ Splendid ได้ปรับพื้นที่ลาดตระเวนใหม่ โดยพื้นที่ที่ตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะฟอล์คแลนด์เป็นพื้นที่ปฏิบัติการของเรือ Spartan และพื้นที่ตะวันตกเฉียงเหนือ

เรือ H.M.S. Splendid

เรือ H.M.S. Spartan

อยู่ในความรับผิดชอบของเรือ Splendid ในวันที่ ๒๙ เมษายน เรือดำน้ำ Spartan ของอังกฤษ ได้ตรวจพบเรือพิฆาต Type 42 ของอาร์เจนตินาจำนวน ๓ ลำ และได้รายงานไปยังกองบัญชาการที่ Northwood

การปฏิบัติการของเรือดำน้ำ H.M.S. Conqueror

เรือดำน้ำ Conqueror แห่งราชนาวีอังกฤษ ได้ออกเดินทางในวันที่ ๔ เมษายน พร้อมกับหน่วยปฏิบัติการพิเศษของกองทัพเรือ (Special Boat Service:SBS) ถึงมหาสมุทรแอตแลนติกใต้ ในวันที่ ๑๑ เมษายน โดยครั้งแรกมีการกำหนดพื้นที่ลาดตระเวนคือบริเวณรอบ ๆ South Georgia ในวันที่ ๑๙ เมษายน เรือ Conqueror ได้ส่งชุดปฏิบัติการพิเศษขึ้นฝั่งทางด้านเหนือของ South Georgia และลาดตระเวนต่อไปในพื้นที่ ในวันที่ ๒๓ เมษายน เรือ Conqueror ได้รับรายงานว่าเรือดำน้ำของอาร์เจนตินา (เรือ Santa Fe) กำลังมุ่งหน้าสู่ South Georgia แต่เรือ Conqueror ไม่ประสบความสำเร็จในการค้นหาเรือดำน้ำอาร์เจนตินา

เรือดำน้ำ Conqueror ของอังกฤษ ยิงตอร์ปิโดใส่เรือผิวน้ำ Belgrano ของอาร์เจนตินา

Belgrano จมลงภายในเวลาประมาณ ๔๕ นาที หลังจากตอร์ปิโดชนเป้า ภายหลังจากการจมของเรือ A.R.A.General Belgrano เรือผิวน้ำของกองทัพเรืออาร์เจนตินายังคงวางกำลังอยู่ในทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเล จนถึงสิ้นสุดสงคราม

เมื่อกองเรือเฉพาะกิจเดินทางมาถึง เรือ Conqueror ได้รับการกิจให้ไปลาดตระเวนในพื้นที่ด้านใต้ของเกาะฟอล์คแลนด์ ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ได้ตรวจพบเรือ A.R.A.General Belgrano ของกองทัพเรืออาร์เจนตินา พร้อมด้วยหมู่เรือคุ้มกัน เรือ Conqueror ได้รายงานไปยัง Northwood และเฝ้าติดตามเรือ A.R.A.General Belgrano แม้ว่าเรือ A.R.A.General Belgrano จะอยู่นอกเขตสงคราม แต่กฎการปะทะของอังกฤษได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยอนุญาตให้เรือ Conqueror สามารถโจมตีเป้าหมายได้ เรือ Conqueror จึงได้ยิงตอร์ปิโด Mk 8 (ตอร์ปิโดรุ่นเก่ายุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ การวิ่งเข้าหาเป้าเป็นแบบเส้นตรง) จำนวน ๒ ลูก โจมตีเรือ A.R.A.General Belgrano ของกองทัพเรืออาร์เจนตินา และอีก ๑ ลูกไปยังเรือคุ้มกันซึ่งตอร์ปิโดลูกที่ ๓ ไม่เกิดการระเบิด จึงไม่ได้สร้างความเสียหายให้แก่เรือคุ้มกันเรือ A.R.A.General

ตารางเหตุการณ์สำคัญและการปฏิบัติการของเรือดำน้ำในสงครามพอล์คแลนด์

๒๘ มีนาคม	เรือดำน้ำอาร์เจนตินาชื่อ Santa Fe เข้าร่วมกับกองเรือเฉพาะกิจ ๔๐ (Task Force 40) ซึ่งทำหน้าที่เป็นกองกำลังรบยกพลขึ้นบก
๓๑ มีนาคม	เรือดำน้ำ Santa Fe ได้รับคำสั่งให้ไปลาดตระเวนรอบบริเวณหาดยกพลใกล้กับ Stanley
๑ เมษายน	เรือดำน้ำอังกฤษ คือ เรือ Spartan และเรือ Splendid ออกเดินทางไปยังทางใต้ของมหาสมุทรแอตแลนติก
๒ เมษายน	เรือดำน้ำ Santa Fe ส่งมนุษย์กับ ๑๐ นาย ขึ้นที่ Yorke Bay เพื่อสำรวจความปลอดภัยบริเวณพื้นที่ชายหาดอาร์เจนตินาบุกยึดเกาะพอล์คแลนด์
๓ เมษายน	อาร์เจนตินาบุกยึด South Georgia
๔ เมษายน	เรือดำน้ำอังกฤษ Conqueror ออกเดินทางไปยังทางใต้ของมหาสมุทรแอตแลนติกพร้อมกับหน่วยปฏิบัติการพิเศษของกองทัพเรือ (Special Boat Service : SBS)
๕ เมษายน	กองเรือเฉพาะกิจของอังกฤษออกเดินทาง
๘ เมษายน	เรือดำน้ำอาร์เจนตินาชื่อ San Luis ออกเดินทางลาดตระเวน
๑๑ เมษายน	เรือดำน้ำอังกฤษ ๓ ลำ คือ เรือ Spartan เรือ Splendid และเรือ Conqueror เดินทางถึงแอตแลนติกใต้ เรือ Spartan ฝ่าตรวจเส้นทางเข้าสู่ Stanley เรือ Splendid ลาดตระเวนระหว่างชายฝั่งอาร์เจนตินาและเกาะพอล์คแลนด์ เรือ Conqueror เดินทางไป South Georgia
๑๒ เมษายน	อังกฤษประกาศเขตสงคราม ๒๐๐ ไมล์ทะเล
๑๒ - ๓๐ เมษายน	เรือดำน้ำ Spartan ของอังกฤษฝ่าสังเกตเรือยกพลขึ้นบกขนาดใหญ่ของอาร์เจนตินาชื่อ Cabo San Antonio ซึ่งกำลังปฏิบัติการวางทุ่นระเบิดนอกฝั่ง Stanley ซึ่งเรือดำน้ำอังกฤษได้เฝ้าดูมาแล้ว ๔ วัน
๑๙ เมษายน	เรือดำน้ำ Conqueror ของอังกฤษส่งหน่วยปฏิบัติการพิเศษ SBS ขึ้นชายฝั่งด้านเหนือของ South Georgia
๒๓ เมษายน	ได้รับรายงานว่าเรือดำน้ำอาร์เจนตินากำลังมุ่งสู่ South Georgia เรือดำน้ำ Conqueror จึงได้ดำเนินการค้นหา
๒๕ เมษายน	เรือดำน้ำ Santa Fe ของอาร์เจนตินาถูกโจมตีและเกยหาดใกล้กับ Grytviken, South Georgia อังกฤษยึดคืน South Georgia
๒๙ เมษายน	เรือดำน้ำ Spartan ของอังกฤษเฝ้าดู เรือพิฆาต Type 42 และเรืออื่น ๆ ในระยะ ๓๐๐ ไมล์ จากทางด้านเหนือของหมู่เกาะพอล์คแลนด์

- ๑ พฤษภาคม กองเรือเฉพาะกิจของอังกฤษเดินทางถึงเขตสงคราม
เรือดำน้ำ San Luis ของอาร์เจนตินาโจมตีเรือรบของอังกฤษ ฝ่ายอังกฤษ
ตอบโต้การโจมตี และใช้เฮลิคอปเตอร์ Sea King ค้นหาโดยสามารถตรวจพบ
สัญญาณเรือดำน้ำ (Contact) ที่ระยะ ๒๐ ไมล์ ทางด้านเหนือของ Stanley
เรือดำน้ำ Conqueror พบเรือลาดตระเวนเบาของอาร์เจนตินาชื่อ General
Belgrano และทำการเฝ้าติดตาม
- ๒ พฤษภาคม เรือดำน้ำ Conqueror ของอังกฤษจมเรือ General Belgrano ของอาร์เจนตินา
- ๗ พฤษภาคม อังกฤษประกาศว่า เรือของอาร์เจนตินาทุกลำที่แล่นออกพ้นระยะ ๑๒ ไมล์
จากชายฝั่ง จะถูกโจมตี
- ๘ พฤษภาคม เรือดำน้ำ San Luis ของอาร์เจนตินาโจมตีเรือดำน้ำของอังกฤษ
- ๑๐ พฤษภาคม เรือดำน้ำ San Luis ของอาร์เจนตินาโจมตีเรือรบของอังกฤษ ๒ ลำ
- ๑๐-๑๒ พฤษภาคม เรือดำน้ำของอังกฤษ คือ Valiant Courageous และ Onyx ออกเดินทาง
มายังมหาสมุทรแอตแลนติกใต้
- ๑๖ พฤษภาคม เรือดำน้ำ Valiant เดินทางถึงมหาสมุทรแอตแลนติกใต้
- ๒๑ พฤษภาคม อังกฤษปฏิบัติการยกพลขึ้นบกครั้งใหญ่ที่เกาะฟอล์คแลนด์
- ๘ มิถุนายน เรือดำน้ำ Valiant ของอังกฤษเฝ้าตรวจการณ์เครื่องบินของอาร์เจนตินา
ที่ขึ้นจาก Rio Grande ไปยังเกาะฟอล์คแลนด์
- ๑๓ มิถุนายน ทหารอาร์เจนตินาบนเกาะฟอล์คแลนด์ยอมจำนนอย่างเป็นทางการต่ออังกฤษ

การเคลื่อนไหวของเรือดำน้ำแม้จะถูกวางไว้ในแผนยุทธการแต่ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติย่อมส่งผลกระทบต่อระดับยุทธศาสตร์ได้ การใช้เรือดำน้ำในสงครามฟอล์คแลนด์ให้ผลกระทบในระดับยุทธศาสตร์และยุทธการสะท้อนให้เห็นภาพการทูตเรือดำน้ำของอังกฤษและคุณค่าการป้องปรามของเรือดำน้ำ นอกจากนี้ ยังสามารถวิเคราะห์การประยุกต์ใช้เรือดำน้ำของทั้งสองฝ่ายตามหลักการสงครามโดยการนำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรือดำน้ำในสงครามฟอล์คแลนด์มาเป็นตัวอย่างในการใช้หลักการสงครามของทั้งอังกฤษและอาร์เจนตินา ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจขีดความสามารถของเรือดำน้ำและหลักการสงครามแต่ละข้อ

การทูตเรือดำน้ำ (Submarine Diplomacy)

การส่งเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ของอังกฤษไปยังเกาะฟอล์คแลนด์เป็นภัยคุกคามที่ผลักดันให้รัฐบาลทหารอาร์เจนตินาตัดสินใจส่งกำลังทหารบุกยึดเกาะ สื่อมวลชนของอังกฤษได้ประโคมข่าวการส่งเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์จำนวน ๒ ลำ ไปยังมหาสมุทรแอตแลนติกใต้ บางสำนักกล่าวว่า

นี่คือการอุดหนุนที่ร้าย ซึ่งหมายถึงการแสดงให้เห็นให้อาร์เจนตินารู้ว่ากำลังจะมีการตอบโต้ด้วยกำลังทหารจากอังกฤษ ซึ่งความตั้งใจของอาร์เจนตินาคือการแก้ปัญหาเหตุการณ์ใน South Georgia ด้วยวิธีการทูต ค่าเตือนจากอังกฤษ (เรือดำน้ำ) กำลังมาทำให้รัฐบาลทหารอาร์เจนตินาจัดประชุมเพื่อตัดสินใจเลือกหนทางปฏิบัติซึ่งที่ประชุมเห็นว่าทันทีที่เรือดำน้ำอังกฤษมาถึงหมู่เกาะฟอล์คแลนด์ โอกาสใช้กำลังทหารเข้าแก้ปัญหาของอาร์เจนตินาจะลดลง

อย่างรวดเร็ว ความคิดดังกล่าวทำให้รัฐบาลอาร์เจนตินาตัดสินใจปฏิบัติตามแผน Azul คือ แผนบุกยึดเกาะฟอล์คแลนด์ก่อนที่เรือดำน้ำจะเดินทางมาถึง การรอนจนกระทั่งเรือดำน้ำมาถึงจะทำให้การบุกยึดเกาะเป็นไปได้ยากหรืออาจเป็นไปได้ พวกเขาอาจจะต้องเลื่อนเวลาการบุกยึดเกาะไปจนถึงเรือดำน้ำออกนอกพื้นที่ อย่างไรก็ตาม เรือดำน้ำนิวเคลียร์สามารถอยู่ในพื้นที่ได้นับแรมปี และการสิ้นสุดการรอคอยเป็นสิ่งคาดการณ์ไม่ได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียโอกาสดังกล่าวรัฐบาลอาร์เจนตินาเห็นว่าจะต้องปฏิบัติการทางทหารและบุกเกาะ ก่อนที่เรือดำน้ำอังกฤษจะเดินทางมาถึงหมู่เกาะฟอล์คแลนด์ เรือดำน้ำอังกฤษได้ผลักดันการปฏิบัติทางทหารของรัฐบาลทหารอาร์เจนตินา

แบบฉบับการทำสงครามของเรือดำน้ำและการเข้ามาของเรือดำน้ำในพื้นที่ความขัดแย้ง นำมาซึ่งการขยายของสถานการณ์ ปรากฏการณ์ครั้งนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ในสงครามโลกทั้งสองครั้งได้เกิดเหตุการณ์ลักษณะเช่นนี้มาแล้วเช่นกัน ในสงครามเกาหลีและสงครามเวียดนาม เรือดำน้ำไม่ได้มีส่วนร่วมในความขัดแย้ง สหรัฐฯ ไม่ได้ใช้เรือดำน้ำปฏิบัติการเชิงรุก (เช่น การจมเรือข้าศึก) เพราะต้องการจำกัดขอบเขตสงคราม ในช่วงต้นของสงครามฟอล์คแลนด์ กองทัพเรืออังกฤษได้ยับยั้งกฎการปะทะของเรือดำน้ำเพื่อหลีกเลี่ยงการเปิดฉากสงครามการใช้อาวุธระหว่างกัน ไม่ให้เปิดฉากการใช้อาวุธเร็วเกินไป เพราะความพยายามทางการทูตที่ต้องการให้ทั้งสองฝ่ายประนีประนอมยังคงดำเนินการอยู่^{๓๔} อย่างไรก็ตาม การปรากฏตัวของเรือดำน้ำอังกฤษหรือความรู้สึกว่ามีเรือดำน้ำอังกฤษอยู่ในพื้นที่หมู่เกาะฟอล์คแลนด์ได้เร่งปฏิบัติการวิฤตการณ์ที่ South Georgia จนนำไปสู่การทำสงครามของทั้งสองฝ่าย

คุณค่าการป้องปรามของเรือดำน้ำ

จากข้อเท็จจริงที่เผยแพร่ว่าเรือดำน้ำอังกฤษอยู่ในพื้นที่หมู่เกาะฟอล์คแลนด์คือความพยายามที่จะไม่ให้กองเรืออาร์เจนตินาฝ่าฝืนเขตปฏิบัติการทางทะเลเฉพาะ ทำให้การประกาศเขตปฏิบัติการทางทะเลเฉพาะของอังกฤษมีความน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะทำให้เรือสินค้าอาร์เจนตินาออกนอกพื้นที่ และมีผลทำให้กองทัพอาร์เจนตินาขาดการลำเลียงทางทะเลเพื่อสนับสนุนกำลังทหารที่อยู่บนเกาะฟอล์คแลนด์ การลำเลียงทางอากาศไม่ได้ถูกขัดขวางด้วยการปรากฏตัวของเรือดำน้ำ แต่ขีดความสามารถการลำเลียงทางอากาศของกองทัพอาร์เจนตินาไม่เพียงพอ ดังนั้น การปรากฏตัวของเรือดำน้ำจึงเป็นการช่วยบังคับใช้เขตปฏิบัติการทางทะเลเฉพาะ อาจจะใช้หรือไม่ใช้การปิดล้อมโดยรวมหรือไม่

กองทัพเรืออาร์เจนตินาพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะเข้าสู่เขตสงครามก่อนที่กองเรืออังกฤษเดินทางมาถึง การเข้ามาของกองเรือเฉพาะกิจของอังกฤษเป็นการเก็บกวาดภายในเขตปฏิบัติการทางทะเล

เฉพาะ ในขณะที่เรือรบของอาร์เจนตินายังคงอยู่รอบ ๆ แนวขอบพื้นที่เขตสงคราม จนกระทั่งการจมของเรือ Belgrano กองทัพเรืออาร์เจนตินาจึงต้องผูกตัวเองอยู่ภายในทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเลจากฝั่ง

ถ้าการจมเรือ Belgrano ของกองทัพเรืออาร์เจนตินาเกิดขึ้นจากการโจมตีด้วยเรือดำน้ำหรืออากาศยานวิฤตของกองทัพเรืออังกฤษ การปฏิบัติการต่าง ๆ ของกองทัพเรืออาร์เจนตินาคงไม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ลักษณะการโจมตีจากเรือดำน้ำ

หรืออาวุธปล่อยนำวิถีหรืออากาศยานที่กำลังบินเข้ามา สามารถตรวจจับและป้องกันได้ ในทางกลับกัน เรือดำน้ำรุ่นใหม่ที่มีความเงียบ ตรวจจับไม่ได้ จึงไม่สามารถตอบโต้ได้ สถานการณ์ของเรือ **Belgrano** และเรือคุ้มกันต่างก็ไม่ทราบว่ามีเรือดำน้ำอังกฤษอยู่ในพื้นที่จนกระทั่งตอร์ปิโดได้ระเบิดใต้ท้องเรือ **Belgrano** เหตุการณ์ดังกล่าวให้ความหมายโดยนัยที่แตกต่างจากเรือถูกจมด้วยเรือดำน้ำหรืออากาศยาน หรืออาวุธปล่อยนำวิถี และแสดงให้เห็นว่ากองทัพเรืออาร์เจนตินาไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันภัย จากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์รุ่นใหม่ หนทางที่กองทัพเรืออาร์เจนตินานำเรือรบออกไปนอกทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเล คือหนทางที่อันตราย

แม้ว่ากองทัพเรืออาร์เจนตินายังคงวางแผนที่จะใช้เรือดำน้ำเข้าโจมตีภายหลังจากการจมของ เรือ **Belgrano** ซึ่งในแต่ละครั้งที่มีการวางแผนปรากฏว่าความใจเย็นมีอำนาจเหนือกว่าและท้ายที่สุด แผนนั้นก็ถูกยกเลิกก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติ เพราะกองทัพเรืออาร์เจนตินาไม่สามารถทนรับการสูญเสีย เรือรบจำนวนมากและสูญเสียความเป็นกองเรือที่ยังคงขีดความสามารถในภูมิภาคได้ กองทัพเรืออาร์เจนตินา จึงต้องดำรงไว้ซึ่งแนวทาง “กองเรือคงชีพ”

หลักการสงคราม

การประยุกต์ใช้หลักการสงครามกับการปฏิบัติการของเรือดำน้ำ โดยยกตัวอย่างจากเหตุการณ์ ในสงครามฟอล์คแลนด์

หลักการดำเนินกลยุทธ์ (Maneuver)

การดำเนินกลยุทธ์ คือ คุณลักษณะเด่นของเรือดำน้ำ ซึ่งสามารถดำเนินกลยุทธ์โดยอิสระ ในสนามรบกลางทะเล สามารถเข้าหาจุดแตกหักทางการรบโดยไม่ถูกตรวจจับ (จังหวะการรบ: Tempo) และเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญของแผนการทัพ เรือดำน้ำสามารถปฏิบัติการได้ทั้งในสภาวะอากาศที่ดี หรือเลวร้าย สภาวะทะเลที่มีคลื่นลมแรงไม่กระทบต่อการปฏิบัติการของเรือดำน้ำ เพราะเรือดำน้ำ สามารถเดินเรือได้อย่างปกติเมื่ออยู่ใต้น้ำ แม้ว่าบริเวณผิวน้ำจะมีความปั่นป่วนของสภาวะอากาศ คลื่น ลม เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ของอังกฤษได้แสดงให้เห็นความสามารถในการดำเนินกลยุทธ์หลายครั้ง ครั้งแรก ได้แก่ การเข้าสู่พื้นที่ความขัดแย้งอย่างรวดเร็ว และครั้งที่สอง คือ การเฝ้าติดตามหมู่เรือผิวน้ำ ของอาร์เจนตินา ซึ่งเรือ **Conqueror** ของอังกฤษได้ดำเนินการใช้อาวุธต่อเรือ **Belgrano** ของอาร์เจนตินา ข้อดีของเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์คือ เรือไม่จำเป็นต้องโผล่ขึ้นสู่น้ำ นี่คือคุณลักษณะขีดความสามารถ

ในการดำเนินกลยุทธ์ที่ดี เรือดำน้ำดีเซลมีขีดความสามารถดังกล่าวเช่นเดียวกัน แต่ยังคงมีความจำเป็นที่ต้องขึ้นสู่น้ำหรือสโนเกิลเพื่อชาร์จแบตเตอรี่ในบางช่วงเวลา เรือดำน้ำดีเซลไม่สามารถใช้ความเร็วสูงต่อเนื่องเช่นเดียวกับเรือดำน้ำนิวเคลียร์ ดังนั้นจึงไม่สามารถ

เฝ้าติดตามเรือผิวน้ำที่ใช้ความเร็วได้ สิ่งที่เป็นข้อจำกัดในการเคลื่อนไหวของเรือดำน้ำคือความลึกของน้ำและแนวทางการปฏิบัติในพื้นที่ปฏิบัติการที่หน่วยเหนือกำหนด

หลักการรุก (Offense)

เรือดำน้ำคืออาวุธเชิงรุก ในช่วงการประชุมสนธิสัญญาเนวโทวซิงตัน (Washington Naval Treaty) ในปี ๑๙๒๑ และ ๑๙๒๒ อังกฤษพยายามผลักดันให้มีการยกเลิกการครอบครองเรือดำน้ำโดยมีข้อโต้แย้งว่าเรือดำน้ำเป็นอาวุธเชิงรุกที่แท้จริงและประเทศต่าง ๆ ควรครอบครองอาวุธเพื่อป้องกันตัวเท่านั้น แต่ข้อโต้แย้งนี้ไม่ได้รับการยอมรับอย่างไรก็ตาม ลักษณะการเป็นอาวุธเชิงรุกของเรือดำน้ำได้ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นทางการจากการประชุมดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว^{๑๐} แม้ว่าเรือดำน้ำจะเป็นอาวุธเชิงรุกแต่เรือดำน้ำรุ่นใหม่สามารถใช้ในเชิงป้องกันได้เช่นกัน ในสงครามฟอล์คแลนด์เรือดำน้ำอังกฤษได้แสดงบทบาทในเชิงป้องกันโดยทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่ทั้งก่อนที่กองเรือผิวน้ำจะเดินทางมาถึงและภายหลังการจมของเรือ Belgrano การใช้เรือดำน้ำในเชิงป้องกันจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในพลังอำนาจเชิงรุกของเรือดำน้ำ (ความเป็นภัยคุกคามจากการโจมตีของเรือดำน้ำและการใช้พลังอำนาจเชิงรุกสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ข้าศึก) ผลตอบแทนดังกล่าวคือพลังอำนาจในการป้องกัน ซึ่งนั่นคือนัยยะของการป้องปรามด้วยเรือดำน้ำ

หลักความมุ่งหมาย (Objective)

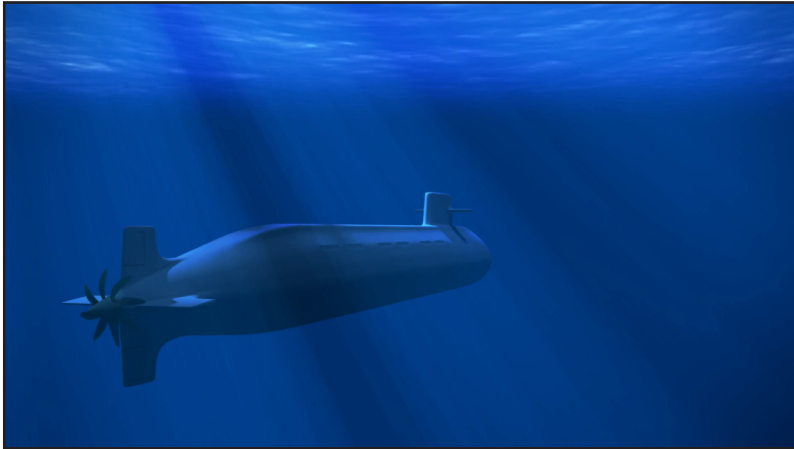
การใช้เรือดำน้ำมีเป้าหมายครอบคลุมทั้งในระดับยุทธวิธี ยุทธการ และยุทธศาสตร์ เรือดำน้ำถูกใช้งานในทางยุทธวิธีเมื่อกำลังดำเนินการเข้าสู่หนทางปฏิบัติ เป้าหมายอาจเป็นเป้าหมายทางยุทธวิธี แต่ถ้ำการจมของเรือลำหนึ่งทำให้ข้าศึกเปลี่ยนการปฏิบัติ เรือลำนั้นจะเป็นเป้าหมายทางยุทธการ เช่น การจมเรือบรรทุกเครื่องบินของอังกฤษในสงครามฟอล์คแลนด์ การใช้เรือดำน้ำในความมุ่งหมาย

ทางยุทธศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติของเรือดำน้ำติดขีปนาวุธข้ามทวีป ซึ่งเป้าหมายเป็นระดับยุทธศาสตร์ การขาดความชัดเจนเรื่องเป้าหมายหรือมีเป้าหมายซึ่งไม่สามารถกระทำได้เป็นสิ่งที่บั่นทอนการปฏิบัติของเรือดำน้ำ การกิจของเรือดำน้ำ San Luis ของกองทัพเรืออาร์เจนตินาไม่ชัดเจน และทำให้เรือเสียคุณค่าในสงครามฟอล์คแลนด์ ถ้าภารกิจของเรือ San Luis คือการค้นหาและโจมตีเรือบรรทุกเครื่องบินอังกฤษลำใดลำหนึ่ง และเรือ San Luis สามารถกระทำสำเร็จ การดำเนินสงครามย่อมเปลี่ยนแปลง

หลักการระวังป้องกัน (Security)

โดยธรรมชาติแล้วเรือดำน้ำมีการระวังป้องกันที่สูงกว่าเรือประเภทอื่น ๆ การปฏิบัติการตามปกติ (ดำน้ำ) ยากที่จะค้นหาหรือติดตาม จึงมีส่วนช่วยเสริมความระวังป้องกันของเรือดำน้ำเพราะอะไร

ที่ไม่สามารถตรวจจับได้ จะไม่สามารถโจมตีได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเรือดำน้ำไม่สามารถอยู่ใต้น้ำได้ การระวังป้องกันย่อมลดลงในระหว่างสงครามอังกฤษได้รู้ว่าเรือดำน้ำ Santa Fe ของอาร์เจนตินาเดินทางเข้าสู่ South Georgia โดยอาจจะได้ข้อมูลจากข่าวกรองทางสัญญาณ (Signal Intelligence) และการดักจับการส่งข่าวทางวิทยุ

ทำให้ทราบที่เรือ Santa Fe ได้ส่งกำลังพลขึ้นที่ Grytviken^{๒๑} ความหายนะของเรือ Santa Fe เกิดขึ้นเมื่อเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพเรืออังกฤษตรวจพบเรือ Santa Fe ขณะอยู่ที่ผิวน้ำ (นอกพื้นที่ปลอดภัย) ในขณะที่เรือ San Luis ของอาร์เจนตินามีความเสี่ยงต่อการถูกตรวจพบทุกครั้งที่ต้องรายงานการใช้อาวุธ เมื่อมีการโจมตี เรือดำน้ำอังกฤษต้องรายงานสถานการณ์เช่นกันแต่กองทัพเรืออาร์เจนตินาไม่มีอุปกรณ์ตรวจจับที่สามารถตรวจพบการส่งข่าวสารของอังกฤษได้ การขึ้นสู่ผิวน้ำหรือระดับความลึกกึ่งกลางเรือและการเปิดเผยตนเอง (โดยการส่งวิทยุ) ของทั้งสองฝ่ายมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของเรือดำน้ำ

หลักการออมกำลัง (Economy of Force)

การออมกำลังเป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของเรือดำน้ำ ไม่มียุทธวิธีปรกรณ์ชนิดใดคุ้มค่าเกินกว่าเรือดำน้ำ เรือดำน้ำมีขนาดเล็ก กระทัดรัด แต่มีหมัดที่ทรงพลัง เมื่อเรือดำน้ำปฏิบัติการใต้น้ำตามปกติ เรือดำน้ำไม่ต้องการระบบป้องกันภัยใด ๆ ที่มีมูลค่าสูงเหมือนกับเรือผิวน้ำ เพื่อหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม เรือดำน้ำเพียงแค่ดำลงใต้น้ำ ยกเว้นการลอยลำขึ้นสู่ผิวน้ำเมื่อเรือถูกโจมตีเหมือนกับเรือ Santa Fe ของอาร์เจนตินา ในขณะที่เรือผิวน้ำต้องให้ความสนใจกับระบบป้องกันภัยจากการถูกโจมตีด้วยอาวุธปล่อยนำวิถี ระเบิด

ภูมิคุ้มกันจากการถูกโจมตีดังกล่าวทำให้เรือดำน้ำทำงานโดยไม่ต้องมีการช่วยเหลือ เปรียบเทียบกับเรือผิวน้ำโดยเฉพาะเรือที่มีคุณค่าทางยุทธการสูง เมื่อออกจากท่าเรือต้องพึ่งพาเรือคุ้มกัน และเรือส่งกำลังบำรุง เรือดำน้ำสามารถลาดตระเวนได้ตามลำพังโดยไม่ต้องเรือคุ้มกัน และถ้าเป็นเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ด้วยแล้วยิ่งไม่ต้องการการเติมน้ำมันจากเรือส่งน้ำมัน หรือแม้แต่เรือดำน้ำดีเซลซึ่งมีขนาดเล็กก็ไม่ได้เติมน้ำมันกลางทะเลเหมือนกับเรือผิวน้ำ ดังเช่นผู้บังคับการเรือ San Luis

กล่าวว่าสามารถลาดตระเวนได้ ๖๐ วัน ก่อนที่จะเดินทางกลับท่าเรือเพื่อรับน้ำมันและการส่งกำลังบำรุงเพิ่มเติม^{๒๒}

การลาดตระเวนของเรือ **San Luis** เป็นเหตุให้กองเรืออังกฤษต้องเตรียมพร้อมป้องกันตนเองตลอดเวลา อังกฤษต้องใช้ยุทธโศภรณ์จำนวนมากเพื่อพิสูจน์ทราบเป้าหมายที่นำสงสัยและส่วนใหญ่ไม่ใช่เป้าหมายแท้จริงเป็นเพียงเสียงที่เกิดมาจากความปั่นป่วนของทะเล กองเรืออังกฤษที่เตรียมความพร้อมรับมือกับภัยคุกคามจากเรือดำน้ำอาร์เจนตินา ประกอบด้วย เรือบรรทุกเครื่องบิน ๑ ลำ เรือพิฆาต ๑๑ ลำ เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ ๕ ลำ เรือดำน้ำดีเซล ๑ ลำ และเฮลิคอปเตอร์มากกว่า ๒๕ เครื่อง^{๒๓} แม้ว่าในสงครามฟอล์คแลนด์เรือ **San Luis** ของกองทัพเรืออาร์เจนตินาไม่สามารถจมเรือรบฝ่ายอังกฤษได้ และเรือ **San Luis** ไม่ถูกโจมตีจากกองเรืออังกฤษ แต่สิ่งที่ปรากฏคือเรือรบและอากาศยานของอังกฤษจำนวนหลายลำที่ต้องถูกตรึงไว้กับเรือดำน้ำดีเซลของกองทัพเรืออาร์เจนตินาเพียงลำเดียว

หลักการรวมกำลัง (Mass)

การใช้ยุทธวิธีฝูงหมาป่า (Wolf Pack) ของเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ ๒ แสดงให้เห็นความสามารถในการรวมกำลังของเรือดำน้ำ อย่างไรก็ตาม เรือดำน้ำรุ่นใหม่สามารถให้อำนาจการยิงที่มีพลังการทำลายสูง อาวุธรุ่นใหม่ที่ดีติดตั้งในเรือดำน้ำมีขนาดใหญ่กว่าในอดีต แม้แต่อาวุธสำหรับโจมตีเรือผิวน้ำที่ติดตั้งในเรือดำน้ำก็มีพลังอำนาจการทำลายสูงเช่นกัน

ตอร์ปิโดเป็นอาวุธที่เหมาะสมสำหรับการจมเรือผิวน้ำ การทำให้เกิดรูที่ท้องเรือ (การโจมตีด้วยตอร์ปิโด) และปล่อยให้ให้น้ำเข้าเรือเพื่อให้เรือผิวน้ำจมเป็นสิ่งที่ง่ายกว่าการทำให้เกิดรูที่โครงสร้างตัวเรือเหนือผิวน้ำ (การโจมตีด้วยอาวุธปล่อยนำวิถีหรือระเบิด) และให้อากาศเข้าไป ตอร์ปิโดถูกออกแบบมาให้สร้างมวลอากาศใต้ท้องเรือซึ่งทำให้เกิดความเครียด (Stress) แก่โครงสร้างใต้แนวน้ำของเรือและทำให้กระดุกเรือแตกหัก หน้าที่ที่เกิดรอยแตกเรือจะจมอย่างรวดเร็ว นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นกับเรือ **Belgrano** ของอาร์เจนตินา แต่ปัญหาเกี่ยวกับการจู่โจมของตอร์ปิโดจากเรือ **San Luis** ของอาร์เจนตินาทำให้ตอร์ปิโดที่ยิงไปแล้วไม่ระเบิดและไม่ทำให้เกิดรอยแยกใต้ท้องเรือเป้าหมาย ดังนั้นเรือเป้าหมายจึงไม่จม

หลักเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command)

เนื่องจากจุดแข็งของเรือดำน้ำ คือ การปฏิบัติการโดยอิสระ ผู้บังคับการเรือดำน้ำต้องมีความเข้าใจในเจตนารมณ์ของหน่วยเหนือเป็นอย่างดี ทั้งนี้เมื่อออกเรือปฏิบัติการกิจแล้วโอกาสที่จะได้รับแนวทางเพิ่มเติมระหว่างภารกิจเป็นสิ่งที่ยาก

ในกรณีนี้เรือดำน้ำต้องมาทำงานร่วมกับกองเรือโดยตรง (เรือดำน้ำขึ้นการบังคับบัญชา กับผู้บัญชาการกองเรือโดยตรง) สิ่งนี้คือรูปแบบการบริหารจัดการที่ พลเรือเอก วูเวิร์ด ต้องการในระหว่าง สงครามฟอล์คแลนด์ แต่ไม่เป็นตามที่ต้องการ เรือดำน้ำยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของกองบัญชาการ ที่ Northwood เมื่อ พลเรือเอก วูเวิร์ด ต้องการให้เรือดำน้ำ Conqueror โจมตีเรือ Belgrano ของกองทัพเรืออาร์เจนติน่า เขาจะต้องแจ้งไปที่ Northwood แม้ว่าการโจมตีดังกล่าวเป็นการสนับสนุน การปฏิบัติการกิจของเขาในมหาสมุทรแอตแลนติกใต้โดยตรง^{๓๔} ลักษณะดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึง การขาดเอกภาพในการบังคับบัญชา ทำให้การสั่งการเรือดำน้ำตกอยู่ภายใต้ความซับซ้อนของสาย การบังคับบัญชา ผลที่ตามมาคือการลดประสิทธิภาพ และการหน่วงจังหวะเวลาการปฏิบัติการของเรือดำน้ำ

สำหรับฝ่ายอาร์เจนติน่า เอกภาพในการบังคับบัญชาคือสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากเป็นกองเรือ ขนาดเล็กกว่า เรือและอากาศยานทุกลำมีค่า การสูญเสียเรือลำใดลำหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อ การกิจ กองทัพเรืออาร์เจนติน่าจึงใช้แนวคิด “กองเรือคองซีพ” ซึ่งจะเลือกเข้าโจมตีในจังหวะที่ได้เปรียบ ช่วงเวลาที่เหลือพวกเขาจะถอยห่างและรอเวลาที่เป้าหมายหลุดรอดเข้ามาในระยะการใช้อาวุธ เรือดำน้ำ ของอาร์เจนติน่าจึงปฏิบัติการโดยอิสระและไม่ได้บูรณาการการปฏิบัติร่วมกับกองเรืออย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการงูโจม (Surprise)

จุดเด่นของเรือดำน้ำคือการซ่อนพราง หลายครั้งที่เรือเป้าหมายไม่รู้ตัวว่ากำลังตกเป็น เป้าหมายการโจมตีจากเรือดำน้ำ จนกระทั่งได้ยิน และรู้สึกถึงแรงระเบิดจากตอร์ปิโดที่อยู่ใต้ท้องเรือ เรือดำน้ำสามารถติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถีและวางตัว อยู่ใกล้พื้นที่ฝั่ง เพื่อลดเวลาโคจรเข้าหาเป้าของอาวุธ ปล่อยนำวิถี ซึ่งแม้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะเตรียมพร้อม อย่างดีก็ไม่อาจป้องกันได้ทัน ความกังวลเกี่ยวกับ เรือดำน้ำทำให้กองเรือของอังกฤษต้องทุ่มทรัพยากร ในการค้นหาเรือดำน้ำ San Luis ของอาร์เจนติน่าและ การโจมตีเรือ Belgrano นอกจากสร้างความงงววย ให้กับพลประจำเรือแล้วยังสร้างความตระหนักให้กับ ชาวอาร์เจนติน่าและทั่วโลกประหลาดใจ ในห้วงเวลา แห่งความขัดแย้งที่ยังคงอยู่ กองทัพเรืออาร์เจนติน่า จึงเลือกที่นำตนเองออกมาจากเส้นทางที่เป็นอันตราย เพราะความกังวลเกี่ยวกับการงูโจมเป็นเหตุ

หลักความง่าย (Simplicity)

ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ การปฏิบัติการของเรือดำน้ำเป็นการปฏิบัติงานง่าย ๆ ได้แก่ การออก ลาดตระเวนในพื้นที่และจมเรือข้าศึก การช่วยเหลือนักบินฝ่ายเดียวกันที่เครื่องบินตกในทะเล หรือทำหน้าที่ เฝ้าระวัง การปฏิบัติโดยอิสระของเรือดำน้ำนำมาซึ่งความง่าย และเมื่อเรือดำน้ำต้องปฏิบัติการร่วมกับ เรืออื่น ๆ ความยุ่งยากจะเริ่มมากขึ้น การปฏิบัติการร่วมกับกองเรือโจมตีและภารกิจโจมตีเป้าหมายบนฝั่ง ได้ผลักดันให้โลกของเรือดำน้ำไปสู่ความซับซ้อนมากขึ้น เห็นได้จากในระหว่างปฏิบัติการพายุทะเลทราย ซึ่งต้องมีการประสานงานการยิงจรวดโทมาฮอว์ค จากเรือดำน้ำ อากาศยาน และเรือผิวน้ำ

กองทัพเรือได้อะไรจากสงครามฟอล์คแลนด์

สงครามฟอล์คแลนด์ได้แสดงให้เห็นบทบาทของเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์และเรือดำน้ำดีเซล - ไฟฟ้า ทั้งในการปฏิบัติการเชิงรุกและการป้องกัน การใช้งานของเรือดำน้ำที่สัมพันธ์กับยุทธศาสตร์และการปฏิบัติในระดับยุทธการและยุทธวิธี สิ่งที่เหมาะสมความสำเร็จและสิ่งที่ผิดพลาดจากของทั้งสองฝ่ายสามารถนำมาเป็นข้อพิจารณาให้กับกองทัพเรือได้ดังนี้

๑. การจัดหาเรือดำน้ำของกองทัพเรือและการทูตเรือดำน้ำ

ในสงครามฟอล์คแลนด์จากการที่อังกฤษได้ส่งเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์เข้าพื้นที่มหาสมุทรแอตแลนติกใต้และการกระพือข่าวของสื่อมวลชนจนเป็นเหตุให้อาร์เจนตินาตัดสินใจบุกหมู่เกาะฟอล์คแลนด์ ทำให้ได้เห็นเหรียญทั้งสองด้านของการใช้เรือดำน้ำในทางเปิดเผยและในทางลับ พื้นฐาน

การใช้เรือดำน้ำโดยทั่วไปคือการใช้ความได้เปรียบของเรือดำน้ำด้านการซ่อนพลังเข้าที่หมายก่อนที่สถานการณ์ความขัดแย้งจะถึงจุดการใช้อาวุธ ในกรณีสงครามฟอล์คแลนด์อาจจะมีความจงใจหรือไม่ได้เจตนาของอังกฤษที่เลือกใช้การทูตเรือดำน้ำในลักษณะเปิดเผย (การเปิดเผยว่าเรือดำน้ำได้เดินทางเข้าพื้นที่) ซึ่งเป็น

แรงผลักดันให้อาร์เจนตินาต้องบุกยึดเกาะฟอล์คแลนด์และแรงผลักดันของอังกฤษมีอำนาจเพียงพอ (เรือดำน้ำนิวเคลียร์จำนวน ๓ ลำ) สำหรับการบังคับใช้เขตปฏิบัติการเฉพาะทางทะเล จากสถานการณ์นี้ทำให้ทราบว่าแนวความคิดการใช้เรือดำน้ำในทางลับซึ่งในปัจจุบันยุทธวิธีที่เรือดำน้ำทั่วโลกใช้กันได้ เช่น การลักลอบเข้าไปพื้นที่ที่ขัดแย้ง เพื่อรวบรวมข้อมูลด้านข่าวกรอง จำนวนเรือดำน้ำที่ใช้ไม่ค่อยเป็น

ปัญหาขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการรวบรวมข้อมูล แต่การใช้เรือดำน้ำในลักษณะเปิดเผยผู้ใช้ต้องมีกำลังอำนาจเพียงพอ สะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างการทูตเรือดำน้ำกับเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ การปฏิบัติในระดับยุทธการและระดับยุทธวิธี ดังนั้นการจัดการเรือดำน้ำกองทัพเรือจะต้องมีเรือดำน้ำเพียงพอเพื่อบังคับให้เกิดผลทางยุทธศาสตร์ ทางยุทธการ และทางยุทธวิธีแนวความคิด

การจัดหาเรือที่กำหนดกรอบว่าควรมีเรืออย่างน้อย ๓ ลำ โดยลำที่ ๑ ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ ลำที่ ๒ เตรียมพร้อม ลำที่ ๓ ซ่อมบำรุง อาจไม่เพียงพอสำหรับกองทัพเรือ ความเชื่อมโยงระหว่างการทูตเรือดำน้ำ ยุทธศาสตร์กองทัพเรือ และแผนประมัตคือปัจจัยที่นำจะต้องนำมาพิจารณาเพิ่มเติม (ยกเว้นกองทัพเรือ จะไม่คิดใช้เรือดำน้ำทางเปิดเผย) และที่สำคัญการคาดการณ์ผลสะท้อนที่กลับมาจากการใช้การทูตเรือดำน้ำว่าจะให้ผลในทางป้องปรามหรือการเร่งปฏิบัติการความขัดแย้งให้รวดเร็วและรุนแรงมากขึ้น กว่าเดิมเป็นสิ่งที่ในระดับนโยบายต้องวางแผนรองรับผลที่ตามมาด้วย

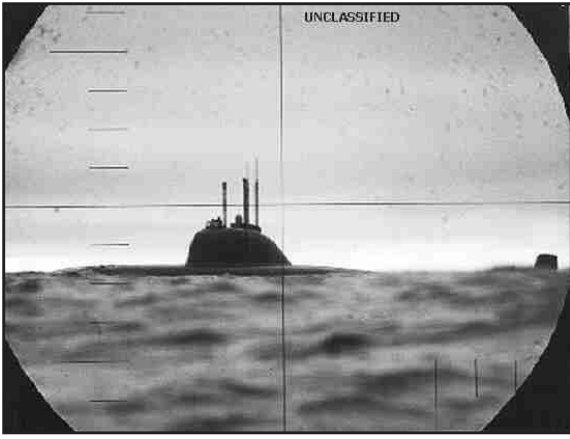
๒. การทบทวนเป้าหมายในทุกระดับ

เป้าหมายในระดับนโยบายของรัฐบาลอาร์เจนตินามีความต้องการยุคสงครามด้วยการเจรจา จึงเป็นเหตุให้ในช่วงต้นของสงครามกองทัพเรืออาร์เจนตินาจึงกำหนดกฎการปะทะที่มีขอบเขตเพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียเลือดเนื้อ และไม่ต้องการทำลายทรัพย์สินบนเกาะ แต่เมื่อปฏิบัติการของรัฐบาลอังกฤษ ไม่เป็นไปตามที่รัฐบาลอาร์เจนตินาคาดหวังไว้ ในระดับนโยบายไม่ได้มีการทบทวนเป้าหมาย (ถึงแม้ว่า ในช่วงหลังจะได้มีการปรับกฎการปะทะให้สามารถใช้อาวุธเพื่อตอบโต้อังกฤษ) กองทัพเรืออาร์เจนตินา จึงไม่ได้ทบทวนแผนและท้ายที่สุดกองเรืออาร์เจนตินาจึงต้องเลือกหนทางที่อันตรายน้อยที่สุดคือ การให้กองเรือทั้งหมดรักษาศูนย์ที่ทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ ดังนั้นสิ่งที่เป็ข้อคิดคือในสถานการณ์ ความขัดแย้ง การกำหนดเป้าหมายตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติต้องมีความชัดเจน และในเมื่อ สถานการณ์ไม่เป็นไปตามการคาดการณ์ การทบทวนเป้าหมายในทุกระดับเป็นสิ่งสำคัญ

๓. การกำหนดเป้าหมายให้เรือดำน้ำ

กองทัพเรืออาร์เจนตินาเลือกใช้แนวทาง กองเรือคองซีพ เนื่องจากกองเรือมีขนาดเล็ก เมื่อเทียบกับกองเรืออังกฤษ และความต้องการ คงกำลังทางเรือที่เข้มแข็งเพื่อรักษาคุลย์กำลัง อำนาจทางเรือในภูมิภาคภายหลังสงครามยุติ การกิจของเรือดำน้ำอาร์เจนตินาในการสนับสนุน แนวคิดกองเรือคองซีพ คือการส่งหน่วยคอมมานโด ขึ้นบก การลาดตระเวนและโจมตีเรือรบอังกฤษ โดยเรือ San Luis พยายามโจมตีเรือรบอังกฤษ ด้วยตอร์ปิโดจำนวน ๓ ครั้ง ซึ่งถ้าหากกองทัพเรือ อาร์เจนตินากำหนดเป้าหมายที่สำคัญระดับยุทธการ ให้กับเรือดำน้ำ เช่น เรือบรรทุกเครื่องบินของอังกฤษ อาจจะทำให้การดำเนินสงครามระหว่างอังกฤษและ อาร์เจนตินามีผลที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม สงครามฟอล์คแลนด์ทำให้เห็นภาพของการใช้ เรือดำน้ำที่สัมพันธ์เป้าหมายทางยุทธศาสตร์และ ทางยุทธการ การส่งเรือดำน้ำนิวเคลียร์เข้าพื้นที่ ปฏิบัติการของอังกฤษเหมือนการส่งคำเตือนไปยัง รัฐบาลอาร์เจนตินา (ระดับยุทธศาสตร์) การจม ของเรือ Belgrano (ระดับยุทธการ) และทำให้ กองเรืออาร์เจนตินาไม่ออกนอกพื้นที่ทะเลอาณาเขต

ซึ่งทั้ง ๓ กรณีน่าจะเป็นบทเรียนให้กองทัพเรือ ได้เห็นคุณค่าของเรือดำน้ำลึกซึ่งมากขึ้น การกำหนด เป้าหมายหรือภารกิจของเรือดำน้ำต้องสอดคล้อง กับคุณค่าของเรือดำน้ำ ความสำเร็จในภารกิจของ เรือดำน้ำอาจจะทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ใช่ว่าเรือดำน้ำเพียงอย่างเดียวจะทำให้พลิก สถานการณ์ พลังอำนาจโดยรวมที่เกิดจากการบูรณาการ อย่างมีประสิทธิภาพของสงครามใต้น้ำ การรบผิวน้ำ และ การป้องกันภัยทางอากาศที่จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ กองทัพประสบความสำเร็จ

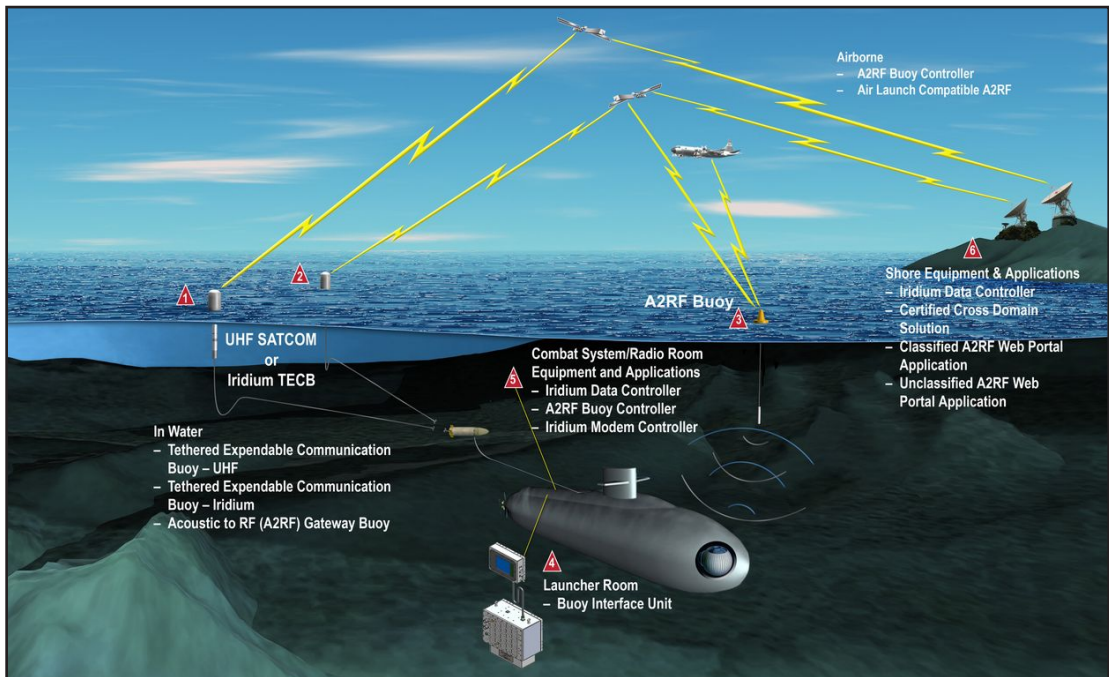
๔. ความพร้อมของเรือดำน้ำในฐานะตัวแปรกำลังรบ (Force Multiplier)

ตัวแปรกำลังรบหมายถึงตัวแปรที่ทำให้ประสิทธิภาพการทำการรบเพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน ซึ่งสิ่งที่ปรากฏในสงครามพอล์คแลนด์คือกองเรืออังกฤษที่ประกอบไปด้วย เรือบรรทุกเครื่องบิน ๑ ลำ เรือพิฆาต ๑๑ ลำ เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ ๕ ลำ เรือดำน้ำดีเซล ๑ ลำ และเฮลิคอปเตอร์มากกว่า ๒๕ เครื่อง ต้องพะวงกับเรือดำน้ำดีเซลของอาร์เจนตินาเพียงลำเดียว และนี่คือความสำคัญของ เรือดำน้ำที่เป็นตัวแปรกำลังรบ อย่างไรก็ตาม ความเป็นตัวแปรกำลังรบของเรือดำน้ำอาร์เจนตินา ได้ถูกลดทอนเนื่องจากความพร้อมทั้งด้านองค์วัตถุและองค์บุคคล กำลังพลที่ประจำการเรือดำน้ำ เป็นกำลังพลชุดใหม่ ขาดประสบการณ์ในการรบ และระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมการยิงชำรุด จึงทำให้ เรือดำน้ำอาร์เจนตินาไม่สามารถทำหน้าที่ตัวแปรกำลังรบได้อย่างแท้จริง ในทางตรงกันข้ามถ้าเรือดำน้ำ ของอาร์เจนตินามีความพร้อม การใช้อาวุธทั้ง ๓ ครั้ง ประสบความสำเร็จอาจจะส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษ ยอมเจรจาก็เป็นได้ สิ่งที่เป็นบทเรียนของกองทัพเรือคือความพร้อมของตัวแปรกำลังรบเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตาม ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ และขีดความสามารถด้านอื่น ๆ ของกองทัพเรือที่จำเป็นต้องดำรงไว้เพื่อใช้ในยามปกติ จึงทำให้กองทัพเรือต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจน การให้น้ำหนักความสำคัญ การดำรงสภาพ และการพัฒนาขีดความสามารถต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กองทัพ

๕. การควบคุมบังคับบัญชาเรือดำน้ำ

พลเรือเอก Sandy Woodward ผู้บัญชาการกองเรือเฉพาะกิจของอังกฤษ ต้องการให้เรือดำน้ำอังกฤษเคลื่อนไหวค้นหาได้อย่างอิสระ โดยไม่มีข้อจำกัดจากพื้นที่ปฏิบัติการ เพื่อจะได้ค้นหาและติดตามกองเรือผิวน้ำของอาร์เจนตินาตลอดเวลา เธอเชื่อว่าเรือดำน้ำควรจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมการปฏิบัติการของเธอ เพื่อให้เราสามารถจัดการกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและการให้เรือดำน้ำขึ้นการบังคับบัญชาให้กับ Northwood จะทำให้สายการบังคับบัญชายาวและซับซ้อน ในขณะที่ฝ่ายอำนวยการของกองเรือดำน้ำที่ Northwood ต้องการกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการเฉพาะให้เรือดำน้ำแต่ละลำ เพื่อป้องกันการโจมตีฝ่ายเดียวกันและเป็นแนวทางที่กองเรือดำน้ำอังกฤษได้รับการฝึกฝนมา ซึ่งทั้งสองแนวคิดได้สะท้อนให้เห็นปัญหาในการควบคุมบังคับบัญชาเรือดำน้ำ ซึ่งในยามปกติการติดต่อสื่อสารกับเรือดำน้ำเป็นสิ่งที่ยาก เพราะการติดต่อสื่อสารในแต่ละครั้งมีความเสี่ยงที่จะเปิดเผยตนเองเรือดำน้ำจึงรับภารกิจ เมื่อเสร็จภารกิจกลับเข้าท่า มีโอกาสน้อยมากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงภารกิจกองทัพเรือกำลังจัดหาเรือดำน้ำเข้าประจำการจึงต้องมีการกำหนดแนวทางการควบคุมบังคับบัญชาทั้งในยามปกติและยามสงครามซึ่งต้องสัมพันธ์กับระบบสื่อสาร โดยเฉพาะในปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้นในส่วนความเสียบของเรือดำน้ำ อุปกรณ์ค้นหาตรวจจับเรือดำน้ำทางเสียงและไม่ใช้เสียง รวมถึงเทคโนโลยีดาวเทียมและการสื่อสาร ดังนั้นการที่กองทัพเรือพิจารณาให้เรือดำน้ำขึ้นการบังคับบัญชาให้กับกองเรือเฉพาะกิจหรือการให้เรือดำน้ำขึ้นการบังคับบัญชาให้กับกองเรือดำน้ำ จึงต้องพิจารณาองค์ประกอบทางด้านเทคโนโลยี ความปลอดภัย และการรักษาจุดเด่นของเรือดำน้ำคือการซ่อนพราง

๖. สงครามใต้น้ำกับหลักการสงคราม

จุดเด่นของเรือดำน้ำ คือ การซ่อนพราง ดังนั้นเรือดำน้ำจึงเหมาะสำหรับการปฏิบัติการที่ไม่ต้องการเปิดเผย การเดินทางไปในที่ที่เรือผิวน้ำไม่สามารถไปได้ และการโจมตีโดยปราศจากการแจ้งเตือนเรือดำน้ำจึงต้องปฏิบัติการโดยอิสระ ซึ่งธรรมชาติของเรือดำน้ำจะสอดคล้องกับหลักการดำเนินกลยุทธ์

หลักการรุก และหลักการจูโจม อย่างไรก็ตาม ในสงครามพอล์คแลนด์อาวุธที่เรือดำน้ำใช้โจมตีเป้าหมาย มีเพียงแค่ออร์ปิโตและการปฏิบัติงานของเรือดำน้ำเป็นภารกิจแบบพื้นฐานง่าย ๆ ที่แสงประโยชน์ จากข้อได้เปรียบของเรือดำน้ำ ทั้งสองฝ่ายกำหนดพื้นที่ให้เรือดำน้ำลาดตระเวน ส่งกำลังพลขึ้นฝั่ง และ ให้ภารกิจจมเรือข้าศึกหรือการเฝ้าระวัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักการสงครามทั้งหมด บางข้อเหมาะสม กับการปฏิบัติของเรือดำน้ำ บางข้อนำไปใช้กับการปฏิบัติการของเรือดำน้ำได้น้อย ที่สำคัญภารกิจของ เรือดำน้ำมีผลต่อการเลือกใช้หลักการสงครามเช่นกัน การประยุกต์ใช้หลักการสงครามต้องพิจารณา ภารกิจที่ได้รับในแต่ละครั้งก่อนตัดสินใจว่าหลักการข้อไหนเหมาะสมที่สุด

สรุป

แม้ว่ากาลเวลาจะล่วงเลยมานานกว่า ๓๐ ปีแล้วก็ตาม เหตุการณ์ต่างๆ ในสงครามพอล์คแลนด์ ยังคงให้บทเรียนที่น่าสนใจสำหรับนักยุทธศาสตร์และนักการทหาร โดยเฉพาะการปฏิบัติการของ เรือดำน้ำได้สะท้อนให้เห็นคุณค่าของ เรือดำน้ำที่คู่ขัดแย้งทั้งสองฝ่ายเลือกใช้ ให้เหมาะสมกับยุทธศาสตร์ของตน แม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้มีทั้งบรรลุวัตถุประสงค์ หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็ตาม ฝ่ายอังกฤษต้องการใช้เรือดำน้ำเพื่อการ ป้องปราม แต่กลับส่งผลให้ความรุนแรง ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ฝ่ายอาร์เจนติน่า ภายหลังมีการปรับกฎการปะทะเพื่อ อนุญาตให้กองทัพเรืออาร์เจนติน่าใช้อาวุธ ต่อเป้าหมายได้ แต่กองทัพเรืออาร์เจนติน่า ไม่สามารถเลือกเป้าหมายที่เหมาะสม กับคุณค่าของเรือดำน้ำ รวมถึงการ รักษาคุณค่าของเรือดำน้ำให้พร้อมก่อน เข้าสู่พื้นที่ปฏิบัติการ ส่งผลให้กองทัพเรือ อาร์เจนติน่าต้องซังตนเองภายในทะเล อาณาเขต ๑๒ ไมล์จากชายฝั่ง

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงยังมีปัจจัยที่สำคัญทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี ที่เข้ามากดดันทั้งสองฝ่าย ดังนั้นแม้ว่าเรือดำน้ำไม่ใช่พระเอกที่ทำให้อังกฤษชนะหรือผู้ร้ายที่ไม่สามารถ จมเรือรบอังกฤษจนเป็นเหตุให้อาร์เจนติน่ายอมจำนน แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าเรือดำน้ำคือไฟโบสำคัญ และในโอกาสที่กองทัพเรือได้จัดหาเรือดำน้ำจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าประจำการ บทเรียน เรื่องคุณค่าของเรือดำน้ำจากสงครามพอล์คแลนด์ การประยุกต์ใช้หลักการสงครามกับการปฏิบัติการ ของเรือดำน้ำจะทำให้เรือดำน้ำ S26 T ของกองทัพเรือเป็นไฟโบสำคัญแต่ไม่ใช่ไฟโบสุดท้าย ของกองทัพเรือ และเป็นไฟโบที่ประชาชนมั่นใจว่า สามารถรักษาอธิปไตยของชาติไว้ได้อย่างแน่นอน Hooyah !!!

- ๑ Ruben O. Moro, *The History of the South Atlantic Conflict The War for the Malvinas* (New York: Praeger Publishers, 1989), p. 8-10
- ๒ Middlebrook, Martin. *Task Force: The Falklands War, 1982*. Revised Ed. London: Penguin, 1987, p. 36.
- ๓ *Falkland Islands Campaign Understanding the Issues* (Washington: National Defense University, 1986), lv, p. 30.
- ๔ *Ibid.*, p. 49.
- ๕ Moro, p. 41.
- ๖ Douglas N. Hime, “The 1982 Falklands-Malvinas Case Study”, p.7-9
- ๗ Middlebrook, Martin. *The Fight for the Malvinas: The Argentine Forces in the Falklands War*. London: Viking, 1989, P.67
- ๘ Harry D. Train, “An Analysis of the Falkland/Malvinas Islands Campaign,” *Naval War College Review*. Winter 1988, pp. 33-50.
- ๙ Sandy Woodward, *One Hundred Days The Memoirs of the Falklands Battle Group Commander* (Annapolis: Naval Institute Press, 1992), p. 123.
- ๑๐ *Ibid.*, p.122.
- ๑๑ Robert L. Scheina, ‘Where Were Those Argentine Subs?’ *U.S. Naval Institute Proceedings*. March 1984, p. 115, and Robert L. Scheina, “The Malvinas Campaign,” *U.S. Naval Institute Proceedings*. May 1993, p. 109.
- ๑๒ *Falkland Islands Campaign Understanding the Issues*. p.101.
- ๑๓ Scheina, “Where Were Those Argentine Subs?”, pp. 115-116, and Scheina, “The Malvinas Campaign,”, p. 109.
- ๑๔ Middlebrook, Martin. *Operation Corporate: The Falklands War, 1982* (London: Viking, 1985), p. 109-111.
- ๑๕ Scheina, ‘Where Were Those Argentine Subs?’, p. 117-120.
- ๑๖ Woodward, p. 217
- ๑๗ Edwyn Gray, *The Devil’s Device Robert Whitehead and the History of the Torpedo* (Annapolis: Naval Institute Press, 1991), p. 240.
- ๑๘ John E. Moore and Richard Compton-Hall, *Submarine Warfare* (Bethesda,: Adler & Adler, 1987), p. 4.
- ๑๙ Middlebrook, p. 98.
- ๒๐ W. T. Mallison, Jr, *Studies in the Law of Naval Warfare: Submarines in General and United Wars* (U.S. Naval War College. International Law Studies 19661 (Newport Naval War College, 1968), v. 58, p. 36-37.

- ๒๑ Middlebrook, p.108-109.
- ๒๒ Scheina, 'Where Were Those Argentine Subs?', p. 117.
- ๒๓ Bryan Perrett, Weapons of the Falklands Conflict (Dorset Blandford Press, 1982), p. 20-24.
- ๒๔ Woodward, p. 153-156

